D119552 DC-Cam

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031104
រយៈកំពស់ (N) 11°50'58.19" រយៈទទឹង (E) 105°29'38.80"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080901A ពេលវេលា 8:40 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង អណ្ដូង[illegible]តាសិន ភូមិ ជួលក្រស
ឃុំ ព្រះធាតុ ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្ដៅ
ទួល
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង ✓
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ចេញដំណើរពីសាលាស្រុកត្បូងឃ្មុំ ប្រហែល 2Km មកដល់សាលាឃុំ ដែលបត់មកស្ដាំ ប្រហែល 6Km ទើបបត់ទៅឆ្វេងទៀត ប្រហែល 2Km តាមផ្លូវភូមិ ត្រពាំងវែង ភូមិជួលក្រៅ ហើយប្រហែលបត់ទៅខាងជើង ប្រហែល 800m ទើបដល់ផ្ទះតាសិន ដែលមានអណ្ដូងទឹក ៣ ។

សាក្សី: ឈ្មោះ ធ.ធ. ទុយ អាយុ 64 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ជួលក្រស ឃុំ ព្រះធាតុ ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ
ខេត្ត មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 780 -> 783 រណ្ដៅ 2 អណ្ដូង
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1830 លេខហ្វីល 11, 18
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: តាសិនមានអណ្ដូងទឹក៣ ដែលមានជម្រៅប្រហែល 6->10m ដែលមានសាកសពពេញៗ ។ បច្ចុប្បន្ន គេលុបបាត់អស់ ដើម្បីដាំដំណាំ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: គ្មានរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ - វណ្ណៈ
ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 8:40

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031104

រយៈកំពស់ (N) 11° 50' 58:19" រយៈទទឹង (E) 105° 29' 38:80"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080901A ពេលវេលា 8:40 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង អណ្តូងសន្ទៅស៊ាន ភូមិ ថ្មៅកែស

ឃុំ ព្រះធាតុ ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ទួល	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង ✓	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
[illegible] ចេញពីសាលាស្រុកពញាក្រែក ប្រហែល 2Km បត់ឆ្វេងតាម[illegible] ប្រហែល 6Km ទៀត [illegible] ប្រហែល 2Km [illegible] ប្រហែល 800 m ទើបដល់ទីតាំង[illegible]អណ្តូងទឹក 2 ។

សាក្សី: ឈ្មោះ អាយុ ភេទ

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ស្រុក

ខេត្ត មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 780 - 783 រណ្តៅ 2 អណ្តូង ។

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1 លេខហ្វីល 14 - 15

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: អណ្តូង គាស់រួច មានអណ្តូងទឹក 2 [illegible] ប្រហែល 6 - 10 m [illegible] ។ [illegible] ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: [illegible] 2001

បំពេញដោយ ស៊ិន សំភឿន

ថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 8:40

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 - សីហា2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031105
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 15:29" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 40:88"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080906A ពេលវេលា 1:30 ទីតាំង គុក + សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង វត្ត និរោធ ភូមិ និរោធទី 1
ឃុំ និរោធ ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

[✓ ១.គុក] (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក ✓
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត ✓
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្ដៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ផ្លូវចេញពីផ្សារព្រែកបាក់ ប្រហែល 500m បត់ចូលតាមផ្លូវលំទៅខាងត្បូង បាន ប្រហែល 4Km ទៀត បត់ចូលវត្តនិរោធ ខាងត្បូង ។

សាក្សី: ឈ្មោះ ឃួន - ស៊ឹម អាយុ 74 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ និរោធ ស្រុក ស្រីសន្ធរ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន អាចារ្យវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 15 នាក់ រណ្ដៅ 1
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1830 លេខហ្វីល 34
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: វត្តនិរោធនេះ ជាគុកសន្តិសុខ សម័យខ្មែរក្រហម ជាកន្លែងឃុំឃាំងប្រជាជន យកទៅសំលាប់ ខាងត្បូង ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: មានរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ - វណ្ណា
ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ2001, ពេលវេលា 1:30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 . សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031106

រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 09.68" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 36.99"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080906B ពេលវេលា 1:50 ទីតាំង ល្អ

ឈ្មោះទីតាំង ទួលតាក្រ ភូមិ ដីដុល១

ឃុំ ដីដុល ស្រុក អូររាំងឪ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
- រណ្តៅ ✓
- ឡ
- វាលស្រែ ✓
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្តូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
ពីសាលាឃុំចេញទៅខាងលិចតាមផ្លូវប្រហែល 500m បត់ចូលតាមផ្លូវលំកាត់ផ្លូវ
លេខ273 រួចបត់ចូលទួលក្បែរដីទួលតាក្រ ដែលភាគច្រើនសព្វថ្ងៃ ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ សួស - ស៊ីម អាយុ 67 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ដីដុល១ ឃុំ ដីដុល ស្រុក អូររាំងឪ

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន គណៈកម្មការវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម សិប្បកម្មដាប់ស្ករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 200 រណ្តៅ 4

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1830 លេខហ្វីល 31

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ជនរងគ្រោះដែលយកមកសម្លាប់ទួលតាក្រ ជើងឃុំដាប់
ជាភាគច្រើនជាប្រជាជនថ្មី និងចាស់ ដែលជម្លៀស ៧ខែ១៣ញ
យកមកសម្លាប់ ពេលនាំបីយប់ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សួង - វណ្ណា

ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ2001, ពេលវេលា 1:50

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031106
រយៈកំពស់ (N) 11° 49 - 09:68" រយៈទទឹង (E) 105° 37 - 36:99"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080906B ពេលវេលា 1:50 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ទួលតាក្រ ភូមិ ភូមិដំរិលទី 1
ឃុំ ដំរិល ស្រុក អូររាំងឪ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ ✓
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ចំងាយ ០៣ [illegible] ប្រហែល 500m បត់ឆ្វេង តាមផ្លូវ [illegible]
លេខ 73 ឬបត់ឆ្វេង វត្តដំរិល [illegible] ដែលជាកន្លែងសម្លាប់ ១ [illegible]

សាក្សី: ឈ្មោះ សុខ ស៊ីម អាយុ 67 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ដំរិលទី1 ឃុំ ដំរិល ស្រុក អូររាំងឪ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន ~~កសិករ~~ គណៈកម្មការវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ~~កសិករ~~ សមាជិក[illegible]
ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 200 រណ្តៅ 4
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1830 លេខហ្វីល 30
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ជនរងគ្រោះដែលយកមកសម្លាប់ទួលតាក្រ នេះ អ្នក
ជាប់និន្នាការ ជាមន្ត្រី [illegible] [illegible] ដែល [illegible] [illegible]
យកមកសម្លាប់ [illegible] ៤

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ - វណ្ណា
ថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 1:50

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11 សីហា ២០០១ លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031115
រយៈកំពស់ (N) 11°49'43:40" រយៈទទឹង (E) 105°31'17:76"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081102A ពេលវេលា 9:45 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ៣-2 ភូមិ ព្រៃតាសុ
ឃុំ សំពលតាពាក ស្រុក ក្រូចឆ្មារ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ទិសដៅចេញពីផ្សារតាពាកស្រុកបានប្រហែល 5 គីឡូម៉ែត្រ បត់ស្តាំតាមផ្លូវលំទៀត
បាន 1 គីឡូម៉ែត្រ ក៏បត់ទៅខាងលិចបាន 2 គីឡូម៉ែត្រ ទើបបត់ទៅជើង ចម្ងាយ
ទៀតបាន 500 ម៉ែត្រ ដល់ទីតាំងសម្លាប់តែម្តង ។

សាក្សី: ឈ្មោះ ថិល ចាន់ អាយុ 61 ភេទ ប្រុស
អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ព្រៃតាសុ ឃុំ សំពលតាពាក ស្រុក ក្រូចឆ្មារ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងាររបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 2254 នាក់ រណ្តៅ 2 រណ្តៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ [illegible] យោងទៅតាមសាក្សី ៗ
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 35-36
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ការសម្លាប់មនុស្សនៅ ៣-2 នេះ ត្រូវបាន [illegible]
ឡើងដោយពួកប៉ុលពត [illegible] បានសម្លាប់ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ហើយទាំងជាអ្នក
ដែលគេព្យាបាលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: យោងរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ- ចណាះ
ថ្ងៃទី 11 ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១, ពេលវេលា 9:45

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031115
រយៈកំពស់ (N) 11°49'43:40" រយៈទទឹង (E) 105°31'17:76"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081102 A ពេលវេលា 9:45 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ៣-2 (ក ភូមិ ព្រៃតាសុ
ឃុំ ទួលតាចាក ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

ពីសាលា[illegible] ប្រហែល 5Km ដល់ផ្លូវបំបែកចូលមក តាមផ្លូវ[illegible] 1Km ក៏បត់ឆ្វេងតាមផ្លូវរលំ ប្រហែល 2Km ទៀត ទើបបត់មកតាមផ្លូវ[illegible]ទៀត ប្រហែល 500m ដល់ទីតាំងសម្លាប់តែម្តង ទីនោះ ឥឡូវ[illegible] [illegible] គ្នា នាំដាំដំណាំពេញអស់ហើយ ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ឆឹល ៣ន អាយុ ភេទ ប្រុស
អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ព្រៃតាសុ ឃុំ ទួលតាចាក ស្រុក ស្រីសន្ធរ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្តៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ វណ្ណៈ
ថ្ងៃទី 11 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11. សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031115
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 43:40 រយៈទទឹង (E) 105° 31' 17:76
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081102A ពេលវេលា 9:45 ទីតាំង ល្អប់.
ឈ្មោះទីតាំង ៣_2 (1) ភូមិ ព្រៃតាស
ឃុំ សំពាលតាក ស្រុក សំរោងទង ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22. ស្រុក [illegible].

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:

សាក្សី: ឈ្មោះ ប៉ិល ភាន អាយុ ភេទ
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ព្រៃតាសូ ឃុំ សំពាលតាក ស្រុក សំរោងទង.
ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្ដៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប:

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ:

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031116

រយៈកំពស់ (N) 11°50'14:77" រយៈទទឹង (E) 105°31'24:41"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081103A ពេលវេលា 10:25 ទីតាំង សញ្ញប់

ឈ្មោះទីតាំង ៣-2 (2) ភូមិ ព្រៃតាសុ

ឃុំ ស៊ពាលតាពាក ស្រុក ក្រូចឆ្មារ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
- រណ្តៅ ✓
- ឡ
- វាលស្រែ
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្តូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
ទិសខាងជើង ពី ៣-2 ទៅ៣-2 (2) នេះ មានចម្ងាយពីគ្នា ប្រហែល 1200 ម៉ែត្រ ទៅ 1300 ម៉ែត្រ ពីគ្នា ប៉ុណ្ណោះ ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ថុល ពាំង អាយុ 61 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ព្រៃតាសុ ឃុំ ស៊ពាលតាពាក ស្រុក ក្រូចឆ្មារ

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ ដប់ពាន់ នាក់ រណ្តៅ [illegible]

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ ដាវ [illegible] យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 35-36-

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ការសម្លាប់មនុស្ស នៅ ៣-2 (2) នេះ ក៏ដូចជានៅ ៣-2 ដែល គឺសម្លាប់ចោលពីចាស់ ទាំងក្មេង ទាំងតាយាយ មិនត្រូវ[illegible] ពុកចាស់ សាហាវណាស់ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ ស.ខ - វណ្ណា

ថ្ងៃទី 11 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 10:25

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031116

រយៈកំពស់ (N) 11° 50' 14:77" រយៈទទឹង (E) 105°31'24:41"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081103 A ពេលវេលា 10:25 ទីតាំង ទាឡប់

ឈ្មោះទីតាំង ៣-2 (2) ភូមិ ព្រៃតាស

ឃុំ ត្រពាំងតាពក ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)]
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ទីតាំងនេះគឺគិតចេញពី [illegible] ស្រុក មកខាងត្បូង 5Km នៅផ្លូវលំបត់ឆ្វេងមក
ខាងត្បូង បាន 1Km ហើយបត់មកខាងកើតប្រហែល 2Km ហើយបត់មក
ខាងត្បូង ម្តងទៀត បាន 500m នៅកន្លែងទាឡប់ [illegible]
[illegible] ដែលមានការគោរព [illegible]

សាក្សី: ឈ្មោះ អាយុ ភេទ

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ស្រុក

ខេត្ត មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្តៅ

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប:

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: មានរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ វណ្ណៈ

ថ្ងៃទី 11 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 10:25

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 11. សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031116
រយៈកំពស់ (N) 11° 50' 14:77" រយៈទទឹង (E) 105° 31' 24:41"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R 081103 A ពេលវេលា 10:25 ទីតាំង សឡុប
ឈ្មោះទីតាំង ៣_2 (2). ភូមិ ព្រៃកពស្លូ.
ឃុំ អំពិលតាពក ស្រុក អូររាំងឪ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម .... តំបន់ .... ស្រុក ....

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត ....
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ ....
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ផ្ទះ ឬក្បឿង ....
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ ....
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ ....
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់ ....
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	....

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

....

សាក្សីៈ ឈ្មោះ .... អាយុ .... ភេទ ....
អស័យដ្ឋាន ភូមិ .... ឃុំ .... ស្រុក ....
ខេត្ត .... មុខងាររបច្ចុប្បន្ន .... មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ....

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ .... រណ្ដៅ ....
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... យោងទៅតាមសាក្សី ....
របាយការណ៍ .... ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... រូបថត ....
លេខដុំហ្វីល .... លេខហ្វីល ....
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ....

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ....

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ ....

បំពេញដោយ ....
ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... , ពេលវេលា ....

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031107

រយៈកំពស់ (N) 11° 49 20: 80" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 42: 51"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080907A ពេលវេលា 2: 20 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ទួលត្រពាំងលលកនិងត្រពាំងក្ដាម ភូមិ ជីរោទ៍ទី1

ឃុំ ជីរោទ៍ ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	② ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
ពីសាលា[illegible]ចេញពាម៧ [illegible] បាន ប្រហែល 500 ម៉ែត្រ បត់ចូលតាមផ្លូវលំ [illegible] លេខ
73 [illegible] វត្តជីរោទ៍ ស្ថិតនៅ[illegible]ខាងកើត [illegible] វត្ត[illegible] ប្រហែល 100 ម៉ែត្រ
ទៅដល់ទួលត្រពាំងលលក ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ស្លា- ស៊ីម អាយុ 67 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ជីរោទ៍ទី1 ឃុំ ជីរោទ៍ ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន គណៈកម្មការវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម សិប្បកម្មជាងដែក

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 115 រណ្តៅ 6

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ លុបដី[illegible] យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ការសម្លាប់មនុស្សគឺ [illegible]
[illegible] ។ ការសម្លាប់ [illegible]
[illegible] ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ [illegible] វណ្ណា

ថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ2001 ពេលវេលា 2: 20

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា ២០០១ លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031107
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 20: 80" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 42: 51"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080907A ពេលវេលា 2:20 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ទួលត្រពាំងឈូក + ត្រពាំង[illegible] ភូមិ ទីទលទី1
ឃុំ ទីទល ស្រុក ព្រៃឈរ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
ទិសខាងកើតសាលាស្រុកបាធាយ ប្រហែល 500 m បត់តាមផ្លូវលេខជាតិលេខ 73 ចេញពីផ្លូវវត្តទីទល ចេញទៅវត្តទីទល ប្រហែល100m ទៅដល់ត្រពាំងឈូក ដែលជាកន្លែងសម្លាប់ ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ សស- ស៊ឹម អាយុ 67 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ទីទលទី1 ឃុំ ដីទល ស្រុក ព្រៃឈរ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន គណៈកម្មការវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 115 រណ្តៅ 6
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1830 លេខហ្វីល 30
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ទួលត្រពាំងឈូកនេះ មានរណ្តៅក្រពុំ [illegible] ប្រុសស្រី [illegible] យកមកពីកន្លែងផ្សេង យកមកសម្លាប់នៅត្រង់នេះ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ - វណ្ណៈ
ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 2:20

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031107

រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 20' 80" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 42' 51"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080907A ពេលវេលា 2:20 ទីតាំង [illegible]

ឈ្មោះទីតាំង ទួលតាពាំរលួក + ស្រពាំរពា~~ក្រពាំពើ~~ ភូមិ ស៊ីរលទី1

ឃុំ ស៊ីរល ស្រុក [illegible] ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្ងាប់
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ សុស ស៊ឹម អាយុ 67 ភេទ [✓ ប្រុស]

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ស៊ីរលទី1 ឃុំ ស៊ីរល ស្រុក [illegible]

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 80 + 35 រណ្តៅ 4 + 2

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ទួលតាពាំរលួក [illegible]

[illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 2:20

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ១- សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031107

រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 20.80" រយៈទទឹង (E) 105° 37' 42.51"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080907A ពេលវេលា 2:20 ទីតាំង [illegible]

ឈ្មោះទីតាំង ទួល/ត្រពាំងឈក + /ត្រពាំងឈូកស៊ីច ខ្លោពន្លួយ ភូមិ ដីលាវ 1

ឃុំ ដំរៅ ស្រុក ពញាក្រ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណង់នៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្ដៅ
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង
កន្លែងសម្លាប់
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ឡាយ ស៊ុម អាយុ 67 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ដីលាវ 1 ឃុំ ដំរៅ ពពេល ស្រុក ពញាក្រែក

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន គណៈកម្មការវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ ≈ 80 + 35 រណ្ដៅ 4 + 2.

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ

ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា ២០០១ លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031108

រយៈកំពស់ (N) 11° 47' 00:22" រយៈទទឹង (E) 105° 35' 42:29"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080908A ពេលវេលា 3:30 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ទួលកន្ទួត ភូមិ ព្រៃល

ឃុំ ចក ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ចេញពីផ្លូវបេតុងវត្តជីរ៉ៃ សំដៅទៅខាងជើងចម្ងាយប្រហែល 5 Km តាមបណ្ដោយផ្លូវលេខ 73 នោះមកកាន់វត្តព្រៃ ប៉ែកខាងជើងវត្តដែលស្ថិតនៅតាមបណ្ដោយវត្ត គឺទីតាំងសម្លាប់ ឈ្មោះទួលកន្ទួត

សាក្សី: ឈ្មោះ ភៃ ពា អាយុ 65 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ព្រៃល ឃុំ ចក ស្រុក ពញាក្រែក

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រាប់សិបនាក់ រណ្ដៅ 2 ៨

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 7, 8

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ការសម្លាប់មនុស្សនៅទួលកន្ទួតនេះ សម្លាប់តែប្រជាជនក្រៅ មួយចំនួនដែលពួកគេចាប់ដាក់ ដែលត្រូវបញ្ជូនមកពីវត្ត ពួកគេសម្លាប់ចោលនៅទួលកន្ទួតនោះ នៅក្នុងឆ្នាំ 1978។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ វណ្ណៈ

ថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០១ ពេលវេលា 3:30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ៩ សីហា ២០០1 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031108
រយៈកំពស់ (N) 11°47'00:22" រយៈទទឹង (E) 105°35'42:29"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080908A ពេលវេលា 3:30 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ទួលកន្ទួត ភូមិ ព្រែល
ឃុំ ចក ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ជ្រើសរើស ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ជ្រើសរើស ✓)
រណ្ដៅ ✓
អណ្ដូង
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ជ្រើសរើស ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ចេញពីផ្សារបន្ទាយវត្តជីរល សំដៅទិសខាងជើងចម្ងាយប្រហែល ៥ គីឡូម៉ែត្រ តាមបណ្ដោយផ្លូវ [illegible] លេខ 73 ឆ្ពោះមកកាន់វត្តព្រែល បើពីវត្តព្រែល គឺបន្តពីឈើរ តាមបងវត្ត ហៅថាទីតាំងសម្លាប់ឈ្មោះ ទួលកន្ទួត។

សាក្សី: ឈ្មោះ កែ-ហៃ អាយុ 65 ភេទ ប្រុស
អាសយដ្ឋាន ភូមិ ព្រៀល ឃុំ ចក ស្រុក ស្រីសន្ធរ
ខេត្ត មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 43 ~~43 [illegible]~~ រណ្ដៅ 2
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ៣

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ:

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ, ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្រ្តនៃទីតាំង (ID No) 031108

រយៈកំពស់ (N) 11° 47' 00. 22" រយៈទទឹង (E) 105° 35' 42. 29"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080908 A ពេលវេលា 3:30 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ទួលកន្ទួត ភូមិ ព្រៃល

ឃុំ ចក ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ទួល	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ម៉ុក ចាន់ម៉ី [illegible] អាយុ 65 ភេទ ស្រី [illegible]

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ~~ត្រពាំងកណ្តាល~~ ឃុំ ចក ស្រុក ពញាក្រែក

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងាររបច្ចុប្បន្ន ~~[illegible]~~ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ~~[illegible]~~

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ ~~70 → 80~~ 43 រណ្តៅ 2

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត [illegible]

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល ~~5 → 6~~ 5-6

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ទួលកន្ទួត សម្លាប់

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ គានរបាយការណ៍ទៅខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ2001, ពេលវេលា 3:30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9/8/២០០១ លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031108
រយៈកំពស់ (N) 11° 47' 00.22" រយៈទទឹង (E) 105° 35' 42.29"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R-080108A ពេលវេលា 3,30 ទីតាំង
ឈ្មោះទីតាំង ទួលកសត ភូមិ ស្រៀល
ឃុំ ចក [illegible] ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូពា៌ តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.ឫជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ [illegible] អាយុ 61 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ ចក ស្រុក ពញាក្រែក
ខេត្ត មុខងារបច្ចុប្បន្ន [illegible] មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 70 -> 80 រណ្តៅ 2 -
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 5-6
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 03.11.09

រយៈកំពស់ (N) 11° 46' 50:11" រយៈទទឹង (E) 105° 35' 40:45"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R080908~~A~~B ពេលវេលា 3:45 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ចំការតាសាន ភូមិ ស្រែល

ឃុំ ចក ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ ព្រៃ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

១ ចេញពីផ្សារថ្មីស្រីសន្ធរ [illegible] ទីតាំងសម្លាប់ [illegible] ទៅទិសខាងជើងតាមបណ្ដោយ ផ្លូវលំ [illegible] របស់វត្ត [illegible] ប្រហែលជាមួយគីឡូម៉ែត្រ ចេញពីនេះបានមកដល់ ទីតាំងសម្លាប់មួយដែលឈ្មោះថា ចំការតាសាន ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ សុខ រ៉េន អាយុ 68 ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ស្រែល ឃុំ ចក ស្រុក ស្រីសន្ធរ

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មន្ត្រីជំនុំវត្ត មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 18 រណ្ដៅ 6

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ ដីព្រៃ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 10, 5

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ អ្នកដែលមកស្លាប់ទីនេះ សុទ្ធតែមានការចោទប្រកាន់ជា [illegible] របស់ [illegible] យកមកសម្លាប់នៅចំការតាសាននេះ [illegible] មានម្នាក់ឈ្មោះ [illegible] ដែលស្លាប់ [illegible] ខ្មែរក្រហម [illegible] ខ្មែរក្រហម យកមកសម្លាប់ដែរ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 9 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 3:45

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 9 / 8 / 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 03.11.09
រយៈកំពស់ (N) 11 46' 50 : 11" រយៈទទឹង (E) 105 35' 40 : 45"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R. 080908B ពេលវេលា 3,45 ទីតាំង
ឈ្មោះទីតាំង ទួលតាលស ភូមិ ព្រៃល
ឃុំ ចក ស្រុក ខេត្ត
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម តំបន់ ស្រុក

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓) ✓
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ [illegible]

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ អ៊ុំ ជិន អាយុ ៦៤ ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ចក ស្រុក
ខេត្ត មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្តៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031110
រយៈកំពស់ (N) 11°48'56:83" រយៈទទឹង (E) 105°33'32:91"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081002A ពេលវេលា 9:15 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង បឹងនាងមូ ភូមិ ពាងស្លាត
ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះស្ទុង

១.គុក (ជ្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ជ្រើសញ្ញា ✓)	៣.បូជនីយដ្ឋាន(ជ្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ជុន ពៀន អាយុ 62 ភេទ ប្រុស
អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ពាងស្លាត ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ពញាក្រែក
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រាប់ពាន់នាក់ រណ្ដៅ 2 ធំៗ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ [illegible] យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ទីនេះហៅថាទួលបឹងនាងមូ ដែលស្ថិតនៅក្នុងឃុំទួលសុភីនេះ គឺមាន 19 ភូមិ ត្រូវបានយកមកសម្លាប់ ។ អ្នកទោសទាំងនោះជាអ្នកដែលជាប់និន្នាការតាំងមួយពក់ ដែលកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមសង្ស័យ ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ ស.ខ. វណ្ណា
ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 9:15

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 . សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031110
រយៈកំពស់ (N) 11° 48' 56:83" រយៈទទឹង (E) 105° 33' 32:91"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081002A ពេលវេលា 9:15 ទីតាំង [illegible]
ឈ្មោះទីតាំង [illegible] ភូមិ [illegible]
ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ស្ទឹងត្រង់ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក [illegible]

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្ដៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ~~[illegible]~~ ស៊ិន - [illegible] អាយុ ~~[illegible]~~ ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន / មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រាប់~~[illegible]~~ម៉ឺននាក់. រណ្ដៅ ~~4~~ 2.
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ [illegible] យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត ទីតាំង + សាក្សី
លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 13 - 15.
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ [illegible] 1974. [illegible]

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ [illegible]
ថ្ងៃទី 10 ខែ 8 ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 9,30.

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031110

រយៈកំពស់ (N) 11° 48' 56:83" រយៈទទឹង (E) 105° 33' 32:91"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081002 A ពេលវេលា 9:15 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង បូនារបឿ ភូមិ ជន្ទរបាស្លាត

ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ស្ទឹងត្រង់ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

(២). ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ អ៊ុន ឃឿន អាយុ ភេទ ប្រុស

អស័យដ្ឋាន ភូមិ ជន្ទរបាស្លាត ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ស្ទឹងត្រង់

ខេត្ត មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រាប់ពាន់ រណ្តៅ 2

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ សព្វព្រៃឈើធំៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 2 លេខហ្វីល 13 → 15

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ ទោលយាមគុក បានមកលួចកាប់ទំពាំងបប ហើយបានឃើញ ពាកសព ដែលគេសម្លាប់រួចៗ ក្រោយឆ្នាំ 1979 ក៏បានឃើញគេ មកគាស់រកមាស និងមានឆ្អឹងនៅតាមរណ្តៅ ទីតាំងសម្លាប់នេះ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សន - ចំណោះ

ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ2001 ពេលវេលា 9:30

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ព័ត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031111
រយៈកំពស់ (N) 11° 48' 27.81" រយៈទទឹង (E) 105° 33' 08.18"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081004B ពេលវេលា 11ᵸ ទីតាំង គុក + សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ហ៊ុំនី ភូមិ ហ៊ុំនី
ឃុំ ចូលសាហ៊ី ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១ [✓ គុក] (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ ហ៊ុំ

[✓ ២] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
រណ្តៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ ✓
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត: ក្រុមស្រាវជ្រាវចេញពីបាងជើងឈើ ទៅកាន់ទីតាំងហ៊ុំនីទេះ ដែលមានចម្ងាយប្រមាណ 700 ម៉ែត្រ ពីទីតាំងសម្លាប់ចូលមកវិញ ។

សាក្សី: ឈ្មោះ លី ណៀង អាយុ 48 ភេទ ប្រុស
អសយដ្ឋាន ភូមិ ចន់ស្ពោត ឃុំ ចូលសាហ៊ី ស្រុក ស្រីសន្ធរ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្តៅ ២ធំ + តូច
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 23-24
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: អ្នកទោសទាំងអស់ជាអ្នកមូលដ្ឋានភូមិចាស់ក៏ស្លាប់ឲ្យយ៉ ។ គុកហ៊ុំនីនេះគេបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1975 មក ។ ពួកខ្មែរក្រហមនាំគ្នាសម្លាប់ [illegible] នោះពីកម្មាភិបាល [illegible] កំពង់ស្ពឺ [illegible] រកឃុំចុងមិល វាយវៃសម្លាប់ ។
យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: តាមរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សាង - វឌ្ឍនា
ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ2001, ពេលវេលា 11ᵸ

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10-សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 03 1111

រយៈកំពស់ (N) 11° 48.27'81" រយៈទទឹង (E) 105° 33.08.18"

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R08.10.04B ពេលវេលា 11h ទីតាំង គុក

ឈ្មោះទីតាំង ហ៊ុំ ភូមិ ~~[illegible]~~ [illegible]

ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ក្រូចឆ្មារ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

[✓ ១.គុក] (ប្រើសញ្ញា ✓)

មន្ទីរសួរចម្លើយ

ពីមុនជាគុក ✓

គោលបំណងនៃការកសាង

សាលា

វត្ត

ផ្ទះ

ផ្សេងៗ ហ៊ុំ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)

រណ្ដៅ

ឡ

វាលស្រែ ✓

ទន្លេ ឬបឹង

អណ្ដូង

កន្លែងសម្លាប់

ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)

វត្ត

ចេតិយ

ឥដ្ឋ ឬក្បឿង

ឈើ

ផ្សេងៗ

ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ឲ្យបានលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ លី [illegible] អាយុ ៤៨ ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]

ខេត្ត [illegible] មុខរបរបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខរបរក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្ដៅ ៩ 2 + ១៥

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ មានរបាយការណ៍នៅខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ [illegible]

ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 11h

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10-8-2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 03 11 11
រយៈកំពស់ (N) 11 48-27-81" រយៈទទឹង (E) 105 33-08-18"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R 08-10-04 B ពេលវេលា 11 ទីតាំង ភ្នំដី គុក
ឈ្មោះទីតាំង ភ្នំដី ភូមិ ជាំទិត ស្លាត,
ឃុំ ទន្លុង ស្រុក មេមត់ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ភូមិភាគបូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះស្ទៀង

[✓ ១. គុក] (ជ្រើសញ្ញា ✓)	២. ទីតាំងសាកសព (ជ្រើសញ្ញា ✓)	៣. បូជនីយដ្ឋាន (ជ្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្តៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក ✓	ទួ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬក្បឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្តូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ ភ្នំ	ផ្សេងៗ	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ អាយុ ភេទ
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ស្រុក
ខេត្ត មុខងារបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្តៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031112
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 30:15" រយៈទទឹង (E) 105° 32' : 44:23"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081007A ពេលវេលា 2:40 ទីតាំង សម្លាប់
ឈ្មោះទីតាំង ស្ពាយកៅស៊ូ ភូមិ ដូនសាកើត
ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសុទិន

១. គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)	[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)	៣. បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ	រណ្ដៅ ✓	វត្ត
ពីមុនជាគុក	ឡ	ចេតិយ
គោលបំណងនៃការកសាង	វាលស្រែ	ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
សាលា	ទន្លេ ឬបឹង	ឈើ
វត្ត	អណ្ដូង	ផ្សេងៗ
ផ្ទះ	កន្លែងសម្លាប់ ✓	ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់
ផ្សេងៗ	ផ្សេងៗ ចំការកៅស៊ូ 84	

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:
ទិសដៅចេញពីផ្សារស្រុក តាមផ្លូវជាតិ ប្រហែល 4km រួចបត់តាមផ្លូវវត្តព្រៃស្ដៅ ប្រហែលជាង 2 គីឡូម៉ែត្រ ទើបបត់ចូលតាមផ្លូវលំ ទៅដល់វត្តមួយឈ្មោះវត្តដូនតា ចេញពីវត្តដូនតាម្ខាង ប្រហែល 800 ម៉ែត្រ ទើបដល់ទីតាំងសម្លាប់ ឈ្មោះដាយកៅស៊ូ 84 ។

សាក្សី: ឈ្មោះ ហៀង ហន អាយុ 39 ភេទ ប្រុស
អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ស្វាយទេស ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម សមាជិកកុមារ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 70-80 រណ្ដៅ 1 សណ្ឋាន
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ មានព្រៃបាស និងដាយកៅស៊ូ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 25, 27
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប: ការសម្លាប់នៅដាយកៅស៊ូនេះ គឺសុទ្ធសឹងតែពាក់កណ្ដាលខ្មែរក្រហមខេត្ត ដែលបានប្រព្រឹត្តខុសនឹងសីលធម៌ ។ អ្នកដែលស្លាប់ទីនោះ ភាគច្រើនជាប្រធានកងចល័តតូច ប្រធានកងចល័តធំ ប្រធានក្រុម និងកងចល័ត ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: មានរបាយការណ៍នៅខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ វណ្ណា
ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 2:40

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

105° 32' 46.2

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031112

រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 30.15" រយៈទទឹង (E) ~~105° 45' 23"~~

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081007A ពេលវេលា 2:40 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង ស្ពានកៅស៊ូ 84 ភូមិ ជ្រៃនាភេត

ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសុទិន

១. គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

(២.) ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
- រណ្ដៅ ✓
- ឡ
- វាលស្រែ
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្ដូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ ចការកៅស៊ូ

៣. បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ផ្ទះ ឬក្បឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិត:

ពីស្រុកពញាក្រែកតាមផ្លូវជាតិលេខ 7 ប្រហែល ~~10~~ 4 Km រួចបត់ទៅខាងឆ្វេង បានប្រហែល 2,8 Km ទើបបត់ទៅខាងលិចតាមផ្លូវលំខាងឆ្វេង រួចដល់វត្ត ជ្រៃនាភេត ពីវត្តប្រហែល 800 m ដល់ទីតាំងសម្លាប់ ដែលហៅថាស្ពានកៅស៊ូ 84 ហើយទីនោះមានចំការកៅស៊ូនៅជិតនេះ

សាក្សី: ឈ្មោះ សឿន ចម អាយុ 39 ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ត្រពាំង ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ពញាក្រែក

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន កសិករ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម [illegible]

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 70 - 80 រណ្ដៅ 1 រណ្ដៅ

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេប:

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវ: មានរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សុខ - ចិន្ដា

ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001 ពេលវេលា 2:40

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្ដៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ .... លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031112
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 30:15 រយៈទទឹង (E) 105° 32' 44:23.
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081007A ពេលវេលា 2:40 ទីតាំង ៧២៦
ឈ្មោះទីតាំង [illegible] 84 ភូមិ ទួលតាគិក
ឃុំ ទួលសូភី ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬ~~តំបន់ក្នុងរបបខ្មែរ~~ក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក

១.គុក (ជ្រើសរើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ជ្រើសរើសញ្ញា ✓)
រណ្ដៅ ✓
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្ដូង
កន្លែងសម្លាប់ ✓
ផ្សេងៗ [illegible]

៣.បូជនីយដ្ឋាន (ជ្រើសរើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ អាយុ ភេទ
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ឃុំ ស្រុក
ខេត្ត មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ រណ្ដៅ
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ យោងទៅតាមសាក្សី
របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត
លេខដុំហ្វីល លេខហ្វីល
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ
ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ , ពេលវេលា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ 10 សីហា 2001 លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031113

រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 28: 95" រយៈទទឹង (E) 105° 32' 50: 79

លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081008A ពេលវេលា 3:45 ទីតាំង សម្លាប់

ឈ្មោះទីតាំង កោះញាក ភូមិ ជ្រៃដាកើត

ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម

ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម បូព៌ា តំបន់ 22 ស្រុក កោះសូទិន

១. គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
- មន្ទីរសួរចម្លើយ
- ពីមុនជាគុក
- គោលបំណងនៃការកសាង
- សាលា
- វត្ត
- ផ្ទះ
- ផ្សេងៗ

[✓ ២.] ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)
- រណ្តៅ ✓
- ឡ
- វាលស្រែ
- ទន្លេ ឬបឹង
- អណ្តូង
- កន្លែងសម្លាប់ ✓
- ផ្សេងៗ

៣. បូជនីយដ្ឋាន (ប្រើសញ្ញា ✓)
- វត្ត
- ចេតិយ
- ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
- ឈើ
- ផ្សេងៗ
- ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ
ទីតាំងសម្លាប់កោះញាក ស្ថិតនៅខាងលិច ប្រហែល 400 ម៉ែត្រ ពីទីតាំងសម្លាប់
វាលកោះស៊ូ 84 ប៉ែកខាងកើត ។ ទីតាំងនេះស្ថិតនៅប៉ែកខាងជើង
[illegible] វត្តជ្រៃដា ប្រហែល 500 ម៉ែត្រ របស់ក្រុមដីការដាំសណ្តែកភូមិជ្រៃដាកើត ។

សាក្សីៈ ឈ្មោះ ស៊ី-សន អាយុ 57 ភេទ ប្រុស

អាស័យដ្ឋាន ភូមិ ជ្រៃដាកើត ឃុំ ទួលសុភី ស្រុក ស្រីសន្ធរ

ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងារបច្ចុប្បន្ន ចម្ការ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម កសិករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 164-170 រណ្តៅ 2

ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ ដីការដាំសណ្តែក យោងទៅតាមសាក្សី

របាយការណ៍ ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ រូបថត

លេខដុំហ្វីល 1829 លេខហ្វីល 28-29

ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ នៅខែ [illegible] ក្នុងការសម្លាប់មនុស្សនៅកោះញាកនេះ គឺមាន គេប្រហែល 10 នាក់
ប្រដាប់ដោយដំបង និងកាំបិត [illegible] ដើម្បីសម្លាប់ ។ ក្រោយសម្លាប់បាន 10 ខែ
បាន ៣ ទៅ ៤ ឃើញជាក់ស្តែង [illegible] [illegible] ។

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ មានរបាយការណ៍ខេត្តកំពង់ចាម

បំពេញដោយ សន-វណ្ណៈ

ថ្ងៃទី 10 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2001, ពេលវេលា 3:45

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
កម្មវិធីចុះស្រាវជ្រាវ និងធ្វើផែនទីរណ្តៅឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០១

ពត៌មានអំពីទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ .... លេខកូដភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំង (ID No) 031113
រយៈកំពស់ (N) 11° 49' 28:95" រយៈទទឹង (E) 105° 32' 50:79"
លេខឯកសារក្នុងម៉ាស៊ីន GPS (File#) R081008A ពេលវេលា 3:45 ទីតាំង ល្អាង
ឈ្មោះទីតាំង ពោធិ៍ព្រៃ ភូមិ ថ្នាកាំង
ឃុំ ក្រូចសើច ស្រុក ពញាក្រែក ខេត្ត កំពង់ចាម
ភូមិភាគ ឬតំបន់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម .... តំបន់ .... ស្រុក ....

១.គុក (ប្រើសញ្ញា ✓)
មន្ទីរសួរចម្លើយ
ពីមុនជាគុក
គោលបំណងនៃការកសាង
សាលា
វត្ត
ផ្ទះ
ផ្សេងៗ

[✓ ២. ទីតាំងសាកសព (ប្រើសញ្ញា ✓)]
រណ្តៅ
ឡ
វាលស្រែ
ទន្លេ ឬបឹង
អណ្តូង
កន្លែងសម្លាប់
ផ្សេងៗ

៣.បូជនីយដ្ឋាន(ប្រើសញ្ញា ✓)
វត្ត
ចេតិយ
ឥដ្ឋ ឬគ្រឿង
ឈើ
ផ្សេងៗ
ឈ្មោះអ្នកចូលរួមសាងសង់

ការពិពណ៌នាអំពីផ្លូវចូលទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍ជាលំអិតៈ

សាក្សីៈ ឈ្មោះ លី សន អាយុ 57 ភេទ ប្រុស
អស័យដ្ឋាន ភូមិ ថ្នាកាំង ឃុំ ក្រូចសើច ស្រុក ពញាក្រែក
ខេត្ត កំពង់ចាម មុខងាររបច្ចុប្បន្ន មេភូមិ មុខងារក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ពលករ

ការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះ 164 – 170 រណ្តៅ 2
ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... យោងទៅតាមសាក្សី ....
របាយការណ៍ .... ប្រភេទកន្លែងសម្លាប់ផ្សេងៗ .... រូបថត ....
លេខដុំហ្វីល .... លេខហ្វីល ....
ឯកសារខ្មែរក្រហម ឬឯកសារផ្សេងៗទៀត ....

បទសំភាសន៍ជាសង្ខេបៈ

យោបល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវៈ

បំពេញដោយ ....
ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ .... ពេលវេលា ....

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

របាយការណ៍
ស្តីពីទីតាំងសម្លាប់និងមន្ទីរសន្តិសុខនៅស្រុកអូរាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាម
កាលពីថ្ងៃទី៨-១២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១

ដោយ ដេង ពង្សរ៉ាស៊ី

ស្រុកអូរាំងឪ ជាស្រុកមួយស្ថិតនៅខាងជើងភាគខាងកើតខេត្តកំពង់ចាម និងស្ថិតក្នុងភូមិភាគបូព៌ានៃប្រទេស ។ កាលពីឆ្នាំមុនៗ ក្រុមស្រាវជ្រាវនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះទៅធ្វើការស្រាវជ្រាវម្តងរួចហើយនៅស្រុកអូរាំងឪលើទីតាំងមួយចំនួន ។ ប៉ុន្តែនៅមានទីតាំងមួយចំនួនទៀតដែលមិនបានចុះទៅដល់ដោយសារមានការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ និងតំបន់អសន្តិសុខ ។ រហូតមកដល់ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១នេះ ក្រុមយើងបានចុះទៅធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្តទៅលើទីតាំងមួយចំនួនដែលនៅសេសសល់នោះ ។ តាមតារាងស្ថិតិរបស់ការិយាល័យវប្បធម៌ និង ពត៌មានស្រុកអូរាំងឪបានឲ្យដឹងថានៅមានទីតាំងចំនួន១៣កន្លែងទៀតដែលមិនទាន់សិក្សា ។ នេះជាគោលបំណង ក្នុងការចុះធ្វើការស្រាវជ្រាវនៃក្រុមស្រាវជ្រាវធ្វើផែនទីរណ្តៅសាកសព ។ ទីតាំងទាំង១៣នោះគឺៈ

ឃុំព្រះធាតុ

១) អណ្តូងដន្ទោស៊ាន *លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១០៤*

រយៈកំពស់ **(N) 11º 50' 58:19"** *រយៈទទឹងៈ* **(E) 105º 29' 38:80"**

ដន្ទោស៊ាន ជាដន្ទោម្នាក់ដែលល្បីឈ្មោះកាលពីទស្សវត្តន៍ទី៦០ថាជាអ្នកដែលមានដីធ្លីច្រើនរាប់ហិកតា និងមានកូនឈ្នួលស្ទើរតែពេញមួយភូមិ ។ បច្ចុប្បន្នកូនឈ្នួលរបស់គាត់មួយចំនួនបានស្លាប់កាលពីជំនាន់ ប៉ុលពត និងមួយចំនួនទៀតបានក្លាយជាម្ចាស់ដីដែលជាអតីតដីរបស់ដន្ទោស៊ាន ។ ដន្ទោស៊ានបានស្លាប់ដោយជម្ងឺកាលពីឆ្នាំ១៩៨៣ ។ ចំណែកកូនរបស់គាត់ដែលសព្វថ្ងៃនៅសល់ពីរនាក់នោះ ស្ទើរតែរកអង្ករប្រកឆ្នាំងមិនបាន ឯផ្ទះវិញមើលពីមុខធ្លុះទៅក្រោយ ។ ដីស្រែចំការទាំងឡាយដែលជារបស់ឪពុកកាលពីមុន ត្រូវរដ្ឋដកហូតអស់ នៅសល់តែដីមួយឡូប៉ុណ្ណោះសម្រាប់ដាំដំណាំ ។ អតីតផ្ទះរបស់ដន្ទោស៊ានត្រូវរឹបអូសយកធ្វើជាកន្លែងធ្វើការ និងធ្វើសន្តិសុខបណ្តោះអាសន្នរបស់ខ្មែរក្រហម ហើយដីមួយឡូដែលស្ថិតនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីផ្ទះសន្តិសុខនោះត្រូវបានជ្រើសរើសយកធ្វើជាកន្លែងសម្លាប់មនុស្សចោល ព្រោះមានអណ្តូងទឹកចំនួនពីរធ្វើជារណ្តៅស្រាប់ ។ លោក ពូស៊ាន សុខា ជាកូនប្រុសរបស់ដន្ទោស៊ាន អាយុ៥៤ឆ្នាំ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិថ្នល់កែង ឃុំព្រះធាតុ ស្រុក

អូរាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាមបានរៀបរាប់ប្រាប់យើងអំពីការសម្លាប់មនុស្សនៅក្នុងអណ្តូងទឹកឪពុករបស់គាត់ថា មានអណ្តូងទឹកធំៗចំនួនពីរបានក្លាយទៅជាអណ្តូងដាក់សាកសព ។ ចម្ងាយពីអណ្តូងមួយទៅអណ្តូងមួយមានចម្ងាយប្រហែលជាង៣០ម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះ ។ លោកពូស៊ីន សុខាបានបង្ហើបឲ្យដឹងថាមានវត្តអារ៉ាមមួយនៅក្នុងភូមិរបស់គាត់ ឈ្មោះវត្តព្រះធាតុ ស្ថិតក្នុងភូមិព្រះធាតុ ឃុំព្រះធាតុ ស្រុកអូរាំងឪ ត្រូវបានបំផ្លាញដោយពួកខ្មែរក្រហម ហើយយកទីតាំងវត្តនោះធ្វើជាជម្រកបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ដាក់អ្នកជម្លៀស៧៥មកពីភ្នំពេញ ។ កុដ្ដនានាក្នុងវត្តត្រូវបានរុះរើមកធ្វើជារោងបាយសម្រាប់អ្នកជម្លៀស ។ ប្រជាជនមកពីភូមិត្រពាំងនាង និងភូមិថ្នល់កែង ត្រូវបានបង្ខំឲ្យទៅរុះរើព្រះវិហារវត្តព្រះធាតុ ។ លោកអឹ ទុយ ជាប្រជាជនរស់នៅភូមិថ្នល់កែវ បាននិយាយថា គាត់ធ្លាប់បានចូលរួមក្នុងការរុះរើកុដ្ដនៅក្នុងវត្តព្រះធាតុនេះ ។ សៀវភៅធម៌ និងសាស្ត្រាស្លឹករិតត្រូវបានដុតបំផ្លាញអស់ ។ មានព្រះសង្ឃជាច្រើនត្រូវបានផ្សឹកក្រោមការគាបសង្កត់ ។ ព្រះសង្ឃព្រះនាមរស់ ហេង សព្វថ្ងៃជាគ្រូសូត្រស្តាំនៅវត្តព្រះធាតុ បានមានពុទ្ធដីការបញ្ជាក់ពីការផ្សឹកព្រះសង្ឃនៅវត្តព្រះធាតុថា“ មានព្រះសង្ឃប្រហែលជាង២០អង្គត្រូវបានផ្សឹក គ្រាន់តែសឹកបណ្តោះគ្នាម្តងពីរ ម្តងបី ម្តងមួយអញ្ចឹងទៅ ។ អាត្មាបានសឹកពីបួសនៅឆ្នាំ១៩៧៥ ខែអាសាធ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៧” ។ ព្រះតេជគុណបានមានពុទ្ធដីការបន្តថា “អាត្មាត្រូវតែសឹកព្រោះបើមិនដូច្នេះទេ នឹងអាចត្រូវទណ្ឌកម្ម” ។ មានព្រះសង្ឃមួយអង្គទៀតព្រះនាមអ៊ី ត្រូវបានពួកខ្មែរក្រហមចាប់សម្រាតស្បង់ជីពរចេញពីខ្លួនដោយសារព្រះសង្ឃអង្គនោះដាច់ខាតមិនព្រមសឹក ។ ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់ការផ្សឹកនៅតែបានសម្រេច ដោយសារមានបទបញ្ជាមួយដែលដាក់មកគំរាមព្រះសង្ឃគ្រប់អង្គថា នឹងយកទៅដាក់គុកព-២ដែលជាគុករបស់ស្រុកអូរាំងឪ ។ កាលនោះមានឈ្មោះ តាពេជ្រ ឋានៈជាមេបញ្ជាការកងទ័ពនៅភូមិភាគបូព៌ា ដែលដើរជាមួយ សោភឹម ជាអ្នកមកផ្សឹកព្រះសង្ឃ ។ ព្រះវិហារត្រូវបិទលែងឲ្យមានការគោរពសាសនា និងការដុតធូបទានបន់ស្រន់នានា ។ ពេលថ្ងៃសីល ឬថ្ងៃបុណ្យទានម្តងៗតាមប្រពៃណី ប្រជាជនខ្លះបានលួចដុតធូបទាននៅតាមផ្ទះយ៉ាងលួចលាក់បំផុត ។ ការប្រជុំនឹងកើតមានឡើងនៅរៀងរាល់មួយសប្តាហ៍ម្តងដែលមានគណៈឃុំ ឬគណៈសហករណ៍ជាអ្នកបើកអង្គប្រជុំ ។ ទិសដៅក្នុងអង្គប្រជុំ គឺពង្រឹងសមត្ថភាព និងធ្វើឲ្យទាល់តែបាននូវផែនការស្រែមួយហិកតាទទួលផលស្រូវពី៣ទៅ៤តោន ។ ប្រជាជនម្នាក់ៗប្រឹងគ្មានពេលសម្រាក ពេលយប់មិនហ៊ានជជែកគ្នា ព្រោះអស់កម្លាំង និងម្យ៉ាងខ្លាចកងឈ្លបដែលតែងតែមកលួចស្តាប់ការសន្ទនាផ្សេងៗពីប្រជាជន ។ តួនាទីរបស់កងឈ្លបប្រចាំសហករណ៍នៅឃុំព្រះធាតុ ត្រូវបានលោកពូ ស៊ីន សុខានិយាយប្រាប់ថា “ពេលថ្ងៃដេក និងពេលយប់ដើរស៊ើបការណ៍” ។ វត្តព្រះធាតុបានក្លាយជាទីលានសម្រាប់ស្តុបប្រជាជន១៧មេសាចំនួនជាង១៥០គ្រួសារមកពីភ្នំពេញ និងកន្លែងផ្សេងទៀត ។ លោកពូស្រ៊ុយ ប៊ុនសៀ អាយុ៥៩ឆ្នាំ សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិទួលញោ ឃុំព្រះធាតុបានអធិប្បាយប្រាប់ថា គាត់ត្រូវបានជម្លៀសចេញទៅនៅខេត្តកំពង់ធំកាលពីចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ដោយពួកខ្មែរក្រហមខាងនិរតីចោទថា “ក្បាលយួន ខ្លួនខ្មែរ” ។ លោកពូបានមានប្រសាសន៍បន្តថា នៅក្នុងវត្តព្រះធាតុមានប្រជាជនមកស្នាក់នៅ

ច្រើនណាស់មានទាំងកូន ទាំងចៅដែលជម្លៀសមកពីភ្នំពេញ ។ ការងាររបស់ពួកអ្នកជម្លៀស គ្មានថ្ងៃណាទំនេរឡើយ ប្រឹងដើម្បីប្តូរមកវិញនូវរបបអាហារមិនគ្រប់គ្រាន់តាមសេចក្តីត្រូវការ ។ ការហូបចុក និងដើរហើរសុទ្ធតែមានការពិនិត្យពិច័យនិងយាមកាមយ៉ាងត្រឹមត្រូវបំផុតពីប្រធានកង មិនដូចប្រជាជនមូលដ្ឋានឡើយ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនេះការសម្លាប់នៅតែមានកើតឡើងមិនអាចខានបាន និងមិនរើសមុខ ។ ប្រជាជន១៧មេសាទាំងអស់ត្រូវបានបណ្តើរយកមកសម្លាប់ទាំងខ្សែៗនៅក្នុងអណ្តូងដង្ខោសាវ៉ិន ។ ហេតុការណ៍សម្លាប់មនុស្សនេះត្រូវបានលោកពូសាវ៉ិន សុខារៀបរាប់ថា គាត់បានឃើញ ស្ទើរលោះថ្ងៃនូវការបណ្តើរមនុស្សមកសម្លាប់ម្តងបួនប្រាំនាក់នៅក្នុងអណ្តូងឪពុករបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់កំពុងបំពេញការងារជាមួយបងប្អូនឯទៀតនៅលើដីចំការមួយដែលឃ្លាតតែប្រមាណជិត១០០ម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះពីកន្លែងសម្លាប់ ។ ការបណ្តើរអ្នកទោសមកសម្លាប់ច្រើនប្រព្រឹត្តទៅនៅម៉ោងប្រហែលជា៥ ឬ៦ព្រឹក ។ អ្នកទោសទាំងនោះមិនត្រូវបានសម្លាប់ភ្លាមៗទេ គឺត្រូវរង់ចាំការប្រមូលឲ្យបានច្រើនសិនទើបធ្វើការបោសសម្អាតម្តង ។ នៅរៀងរាល់ការបោសសម្អាតម្តងៗ តែងតែមានការចាក់ចម្រៀងបដិវត្តន៍តាមមេក្រូបន្លឺឡើងឮរំពងព្រៃ ធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ប្រជាជនដែលកំពុងធ្វើការងារ ជាពិសេសលោកពូសាវ៉ិន សុខានឹកគិតដល់ជីវិតរបស់ខ្លួនទៅថ្ងៃក្រោយ តើអាចថែរក្សាបានឬអត់?!។ ការសម្លាប់ច្រើនប្រព្រឹត្តទៅនៅម៉ោង៣រសៀល ។ សម្លេងមេក្រូបានបញ្ចប់ពេលណា ការកម្ទេចក៏បានបញ្ចប់ពេលនោះដែរ ។ កន្លែងដែលធ្លាប់តែមានសម្លេងអ៊ូអរ បានក្លាយជាព្រៃខ្មោចស្ងាត់ឈឹងគួរឲ្យព្រឺក្បាលនិងញាក់សាច់ ។ អាវុធ មិនត្រូវយកមកធ្វើជាឧបករណ៍សម្លាប់ទេ ។ ប្រជាជនដែលបានមកបញ្ចប់ជីវិតនៅក្នុងអណ្តូងនេះ ត្រូវបាននាំមកពីកន្លែងផ្សេងៗទៀតក្នុងឃុំព្រះធាតុ បូករួមទាំងប្រជជនថ្មីដែលមានទីលំនៅបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងវត្តព្រះធាតុផង ។ ចំណែកប្រជាជនមូលដ្ឋានក៏មានការសម្លាប់ដូចគ្នាដែរ ប៉ុន្តែលុះត្រាតែអ្នកនោះមានកំហុស ។ ការសម្លាប់អ្នកមូលដ្ឋាន គឺតម្រូវឲ្យជីករណ្តៅដោយខ្លួនឯង ទើបមានការវ៉ៃសម្លាប់ជាក្រោយ ។ អ្នកមូលដ្ឋានដែលបានមកស្លាប់នៅទីតាំងចម្ការចេកជិតអណ្តូងតាសាវ៉ិននេះ សុទ្ធតែមិនដឹងខ្លួនថាខ្លួនបានសាងនូវកំហុសអ្វីឡើយ ។ លោកអឹធុច ទុយ អាយុ៦៤ឆ្នាំ ដែលត្រូវជាឪពុកបង្កើតរបស់នារីពេទ្យខ្មែរក្រហមម្នាក់ដែលត្រូវបានពួកខ្មែរក្រហមដូចគ្នាសម្លាប់ បានរៀបរាប់ពីការសម្លាប់នេះថា កូនស្រីរបស់គាត់គ្មានកំហុសអ្វីទេ សូម្បីតែនិយាយស្តីអ្វីឲ្យប៉ះពាល់ដល់បដិវត្តបន្តិចក៏គ្មានដែរ ។ ខំតែធ្វើការក្នុងមន្ទីរពេទ្យគ្មានពេលទំនេរឡើយ ។ ចំណែកក្មួយស្រីរបស់លោកពូសាវ៉ិន សុខាម្នាក់អាយុ១៨ឆ្នាំបានត្រូវសម្លាប់ដោយមិនដឹងមូលហេតុអ្វីបន្តិចសោះ ។ គាត់និយាយបន្តថា ក្មួយស្រីគាត់បានទទួលបញ្ជាឲ្យទៅរៀនសូត្របន្ថែមពីមុខជំនាញពេទ្យ ប៉ុន្តែជាការបោកបញ្ឆោតទៅវិញសោះ ព្រោះត្រូវបង្ខំឲ្យជីករណ្តៅដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងព្រៃចេកមួយក្នុងដីឡូតាសាវ៉ិន ហើយបន្ទាប់ត្រូវបានសម្លាប់ដោយដំបងរបស់ពួកខ្មែរក្រហម ។ តាមប្រសាសន៍របស់លោកពូស្រ៊ុយ ប៊ុនសៀ ថាមានសាច់ព្រះញាតិវង្សមួយព្រះអង្គព្រះ “ទ្រង់កន្តុល” បានមកស្លាប់នៅក្នុងបរិវេណវត្តព្រះធាតុនេះដោយជម្ងឺ ។ អ្នកទោសដែលត្រូវបានយកមកដាក់នៅវត្តព្រះធាតុនេះ ភាគច្រើនបំផុតជាស្រីៗដែលជាប្រពន្ធទាហាន និងអ្នកជាប់និន្នា

ការពីសង្គម ។ បុរសដែលជាប្តីត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់វត្តជីរិលដើម្បីធ្វើការងារ ។ លោកអ៊ំធុច ទុយបានប្រាប់ថា ក្រោយពីបានប្រមូលប្រជាជនមកដាក់នៅវត្តព្រះធាតុមកនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៦ ពួកខ្មែរក្រហមចាប់ផ្តើមបំបែកប្រុសៗដែលជាប្តីចេញពីប្រពន្ធ ។ ហើយនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ វាសនាស្រីៗទាំងនោះត្រូវមកបញ្ចប់ជីវិតនៅអណ្តូងតាស៊ានទាំងអស់ ។ លោកពូ ស្រ៊ុយ ប៊ុនសៀបាននិយាយថា អ្នកដែលបណ្តើរ និងសម្លាប់ប្រជាជនចោលនៅអណ្តូងតាស៊ានគឺជាពួកនិរតី ។ ការសម្លាប់មនុស្សមិនត្រូវបានប្រព្រឹត្តិទៅអស់រយៈពេលយូរឡើយ ។ លោកពូ សៀ បន្ថែមថាការសម្លាប់មនុស្សប្រើរយៈពេលតែជាងកន្លះខែប៉ុណ្ណោះ ហើយមានចាក់ទឹកអាស៊ីតពីលើសាកសពដើម្បីកុំឲ្យស្អុយ កុំឲ្យហើម ។ នៅចុងបញ្ចប់ទីតាំងសម្លាប់អណ្តូងតាស៊ាន គ្មានបានបន្សល់ទុកនូវជនរងគ្រោះណាម្នាក់នៅមានជីវិតរស់នៅឡើយ ។ ចំពោះការប៉ាន់ស្មានចំនួនជនរងគ្រោះនៅពាសពេញដីឡូរបស់អតីតដង្ខោស៊ាន លោកពូធុច ទុយ លោកអ៊ំស្រ៊ុយ ប៊ុនសៀ និងលោកពូស៊ាន សុខា សុទ្ធតែនិយាយថាមានចំនួនពី៧០០ទៅ៨០០នាក់ ។ ចំនួនជនរងគ្រោះទាំងនេះ មានទាំងប្រជាជនចាស់ និងប្រជាជនថ្មីដែលជម្លៀសមកពីទីក្រុងភ្នំពេញ ។

ឃុំជីរិល វត្តជីរិល

ក្រុមស្រាវជ្រាវនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវអភិវឌ្ឍន៍លេខ៧៣(ទិសដៅពីស្រុកអូរាំងឪទៅស្រុកស្នួល) ។ ទៅដល់សាលាឃុំជីរិលក្រុមយើងបានចុះធ្វើការទាក់ទងជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន រួចក៏ធ្វើដំណើរបន្តមកកាន់វត្តជីរិលដែលជាទីតាំងពិឃាតមនុស្សកាលពីសម័យខ្មែរក្រហម ។ នៅជុំវិញបរិវេណវត្តជីរិល ខាងជើង ខាងត្បូង ខាងលិច និងក្នុងវត្តជីរិល មានទីតាំងសម្លាប់ចំនួន៥ និងមន្ទីរសន្តិសុខ១ ។ ទីតាំងទាំងនោះគឺៈ

៣) ទីតាំងសន្តិសុខ និងកន្លែងសម្លាប់វត្តជីរិល ***លេខកូដភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១០៥***

រយៈកំពស់ (N) 11º 49' 15:29" **រយៈទទឹងៈ (E) 105º 37' 40:88"**

មន្ទីរសន្តិសុខ

កុដ្ឋធំនៃវត្តជីរិលមួយដែលសង់ពីបេតុងប្រកក្បឿងស្ថិតនៅចំហៀងខាងជើងព្រះវិហារ ត្រូវបានជ្រើសរើសយកធ្វើជាមន្ទីរឃុំឃាំងបណ្តោះអាសន្នរបស់ពួកខ្មែរក្រហម ។ ជនរងគ្រោះភាគច្រើន មុននឹងសម្លាប់សុទ្ធតែបានឆ្លងកាត់ការឃុំខ្លួននៅមន្ទីរឃុំឃាំងបណ្តោះអាសន្ននេះសិន ទើបសម្រេចកម្មុចជាក្រោយ ។ លោកតាសួស ស៊ីម អាយុ៦៧ឆ្នាំ មានទីលំនៅនៅភូមិជីរិលទី១ ឃុំជីរិល ស្រុកអូរាំងឪបាននិយាយប្រាប់ថា កាលពីសម័យប៉ុលពត គាត់ជាជាងដែកធ្វើកាំបិត ធ្វើពូថៅ ធ្វើចប ធ្វើខ្វែវនៅក្នុងទីតាំងវត្តជីរិល ។ គាត់បានឃើញនិងដឹងច្បាស់ថា ពួកខ្មែរក្រហមបានយកកុដ្ឋធំនេះ ធ្វើជាទីតាំងសម្រាប់ស្តុបមនុស្សដែលប្រុងនឹងសម្លាប់ចោល ។ ចំណែកលោកតាឃួន ស៊ីមបានបញ្ជាក់ថា ទីតាំងវត្តជីរិលនេះ ត្រូវពួកខ្មែរក្រហមយកធ្វើជាមូលដ្ឋាន

ឃុំឃាំងអ្នកទោសផង និងកន្លែងហូបចុកប្រចាំឃុំទាំងមូលផង ។ លោកតាបន្តថា កន្លែងឃុំឃាំងអ្នកទោសមានពីរកន្លែងក្នុងវត្តដីរិលគឺមួយនៅក្នុងកុដ្ឋធំ និងមួយទៀតនៅក្នុង សាលាសំរាប់រៀនសីល-រក្សាសីល ។ ប្រភេទជនរងគ្រោះដែលយកមកដាក់ស្តុបនៅវត្តនេះ ហើយក្រោយមកត្រូវបានកម្ទេចចោលជាប្រភេទប្រជាជនទូទៅទាំងអ្នកជាប់និន្នាការពីសង្គមចាស់ និងអ្នករកស៊ីធម្មតា ។ តាមប្រសាសន៍របស់លោកតាថាគ្មានការធ្វើទារុណកម្មដល់អ្នកទោសទេ ហើយការស្តុបមនុស្សទុកនេះគឺមិនប្រើរយៈពេលយូរឡើយ ។ អ្នកទោសទាំងអស់ត្រូវបញ្ចេញយកទៅសម្លាប់នៅកន្លែងមួយចំនួនជុំវិញរបងវត្តដូចជា នៅជាប់របងវត្តប៉ែកខាងត្បូង នៅទួលតាក្រៃដែលមានចម្ងាយប្រហែលជា១៥០ម៉ែត្រពីវត្តប៉ែកខាងត្បូង នៅទួលត្រពាំងឈូកដែលមានចម្ងាយប្រហែល១០០ម៉ែត្រប៉ែកខាងជើងវត្តដីរិល និងនៅកន្លែងផ្សេងៗទៀត ។ មន្ទីរឃុំឃាំងបណ្តោះអាសន្ននេះបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៣មក ហើយការសម្លាប់ក៏ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំនេះដែរ ។

ទីតាំងសម្លាប់ជាប់របងវត្តដីរិល

មានទីតាំងសម្លាប់មួយទៀតនៅជាប់របងវត្តខាងក្រៅប៉ែកខាងលិចឆៀងខាងត្បូងវត្តដីរិល ។ ទីតាំងសម្លាប់នេះ ពួកខ្មែរក្រហមបានសម្លាប់តែប្រភេទជនរងគ្រោះជាមេសង្កាត់ និងអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយសង្កាត់ ។ លោកតា ស៊ឹម បានបញ្ជាក់ថា មេសង្កាត់ដែលត្រូវសម្លាប់គឺ ជាមេសង្កាត់របស់ខ្មែរក្រហមដូចគ្នា ប៉ុន្តែមានកំហុសរឿងអីនោះ លោកតាមិនបានដឹងឡើយ ។ តាមតារាងស្ថិតិអំពីរណ្តៅសាកសព និងចំនួនជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់របស់ការិយាល័យធម្មការស្រុក បានឲ្យដឹងថានៅជាប់របងវត្តដីរិលនេះ មានសម្លាប់ជនរងគ្រោះអស់១៥នាក់ ហើយកប់តែមួយរណ្តៅទេ ។

៣) ទីតាំងសម្លាប់ទួលតាក្រៃ

លេខកូតភូមិសាស្រ្តៈ ០៣១១០៦

រយៈកំពស់ (N) 11º 49' 09:68" **រយៈទទឹងៈ (E) 105º 37' 36:99**

ទួលតាក្រៃ

ជាទួលមួយស្ថិតនៅចំកណ្តាលវាលស្រែដែលមានចម្ងាយប្រហែលពី១០០-១៥០ម៉ែត្រ ពីរបងវត្តដីរិលប៉ែកខាងត្បូងដែលមានរណ្តៅចំនួន៤ ដែលមានជម្រៅមួយម៉ែត្រកន្លះ បណ្តោយវែង និងទទឹងប្រហែលជាងកន្លះម៉ែត្រ ។ តាមសាក្សីមិនស្គាល់ឈ្មោះពីរនាក់ដែលបានជូនក្រុមយើងទៅថតកន្លែងទួលតាក្រៃនោះបាននិយាយថារណ្តៅនៅលើទួលតាក្រៃនេះ ជាបៃយោរបស់ទាហានកាលពីមុន ប៉ុន្តែលុះដល់តំបន់នេះ ធ្លាក់ក្នុងការកាន់កាប់របស់ខ្មែរក្រហម បៃយោនេះបានក្លាយជាកន្លែងដាក់សាកសពមនុស្សទៅវិញ ។ តាមសម្តីរបស់លោកតា ស៊ឹម និយាយថាការសម្លាប់មនុស្សនៅលើទីតាំងនេះ គឺមានតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៣មក ។ ហើយប្រភេទជនរងគ្រោះ គឺភាគច្រើនជាទាហានលន់ណុលដែលបាក់ទ័ពហើយត្រូវចាប់បាន ។ លោកតាបានបន្ថែមថាចំពោះទាហានណាម្នាក់ដែលរបួស ហើយរត់មកលាក់ពួននៅតាមផ្ទះរបស់បងប្អូន ឬ សាច់ញាតិ ត្រូវតាមមកចាប់យកទៅសម្លាប់ចោលភ្លាមៗដោយមិនចាំបាច់ឃុំឃាំងឡើយ ។ ការសម្លាប់ច្រើនប្រើដំបងជាឧបករណ៍សម្លាប់ ។ លោក

តា ឃួន ស៊ីម អាយុ៧៤ឆ្នាំ បានរៀបរាប់ពីការសម្លាប់មនុស្សថា“ខ្ញុំគ្រាន់តែបានលបមើលឃើញពីចម្ងាយនូវការសម្លាប់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ ។ គេសម្លាប់ភាគច្រើននៅម៉ោង៧-៨យប់ ពេលដែលស្ងាត់មនុស្សឆ្លងកាត់” ។ មានក្រុមព្រះរាជវង្សានុវង្សមួយព្រះអង្គក៏បានមកបញ្ចប់ជីវិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តនេះដែរគឺឈ្មោះ រិទ្ធិវង្ស ។ តាមប្រសាសន៍របស់លោកតា ឃួន ស៊ីមថា រិទ្ធិវង្សនេះ ជាសាច់ញាតិផ្ទាល់ជាមួយទ្រង់កណ្ដុលដែលបានស្លាប់នៅវត្តព្រះធាតុដោយជម្ងឺកាលពីឆ្នាំ១៩៧៥ ។ លោកតាបន្តថារិទ្ធិវង្សបានស្រែកឮរហូតដល់ភូមិប្រជាជនរស់នៅ ពេលដែលពួកខ្មែរក្រហមធ្វើទារុណកម្មមុនពេលសម្លាប់ ។

៤) ទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងឈូកនិងត្រពាំងក្ដាម **លេខកូដភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១០៧**

រយៈកំពស់ (N) 11º 49' 20:80" **រយៈទទឹងៈ (E) 105º 37' 42:51"**

ទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងឈូក ស្ថិតនៅខាងខាងកើតឆៀងខាងជើងវត្តជីរលប្រហែល១០០ម៉ែត្រ ។ បច្ចុប្បន្នទីតាំងនេះហាក់ដូចជាស្រះទឹកមួយដែលពុំមានទឹកទាល់តែសោះ ។ មានរណ្ដៅកប់សាកសពចំនួន៥កាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។ រណ្ដៅទាំងនេះសុទ្ធតែបានកប់មនុស្សពេញៗមុននឹងលុបដីទៅវិញ ។

ទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងក្ដាមមានពីររណ្ដៅដែរ ។ ទីតាំងនេះស្ថិតនៅខាងកើតឆៀងខាងជើងទីតាំងត្រពាំងឈូកប្រហែលជាង១០០ម៉ែត្រ ។ លោកតា ស៊ីមបាននិយាយថា រណ្ដៅទាំងពីរនៅត្រពាំងក្ដាម គឺមានទំហំធំជាងគេបង្អស់ក្នុងមួយបរិវេណវត្តជីរលនេះ ។ លោកតាបានបន្តថា ការសម្លាប់មនុស្សគឺមាន លាយចំរុះគ្នា មានទាំងក្មេងដែលមិនទាន់ចេះដើររហូតដល់ចាស់ៗ ។ ការសម្លាប់ច្រើនប្រើព្រនង់ជាឧបករណ៍ ។ ចំពោះជនរងគ្រោះដែលបានមកស្លាប់នៅទីនេះគឺមានប្រជាជនមូលដ្ឋានខ្លះ និងប្រជាជនថ្មីភាគច្រើន ។ ក្នុងពេលដែលលោកតាធ្វើការនៅក្នុងវត្តជីរល លោកតាបានឃើញពួកទាហានខ្មែរក្រហមបំផ្លាញវត្ត ជាពិសេសកុដ្ឋជាច្រើនត្រូវបានរុះរើទាំងអស់ ទុកតែកុដ្ឋធំមួយសម្រាប់ដាក់អ្នកទោសប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះការគោរពបូជាព្រះពុទ្ធសាសនាវិញ លោកតានិយាយថា គ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានចេញមុខទៅថ្វាយបង្គំព្រះនៅក្នុងព្រះវិហារឡើយ បានត្រឹមតែលួចថ្វាយបង្គំនៅតាមកន្លែងដែលស្នាក់នៅប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះសង្ឃទាំងអស់នៅក្នុងវត្តត្រូវបានផ្សឹកក្រោមបញ្ជាដាច់ខាតមួយ ។ លោកពូសាំង សៀន អាយុ៥២ឆ្នាំ មានទីលំនៅភូមិចន្ទ័អណ្ដែត ឃុំទួលទួលសុភី ស្រុក អូរាំងឪ បានរៀបរាប់ប្រាប់ថា ចំពោះការផ្សឹកព្រះសង្ឃ គឺសុទ្ធតែមានការគំរាមជាពាក្យសម្ដី ព្រមទាំងមានភ្ជង់កាំភ្លើងទៀតផងចំពោះការមិនព្រមសឹក ។ លោកពូបន្ថែមថាគាត់បានស្ដាប់ឮផ្ទាល់នឹងត្រចៀកនូវពាក្យគំរាមយ៉ាងអសីលធម៌ជាច្រើនរបស់ពួកខ្មែរក្រហមមកលើព្រះសង្ឃ ។ ព្រះពុទ្ធបដិមាករមួយចំនួនត្រូវបានកប់ក្នុងដីចោលហើយក្រោយជ័យជំនះក៏នៅតែរកមិនឃើញ ។ ទីវត្តអារាមត្រូវបិទទ្វារ មានតែមនុស្សធ្វើការតែប៉ុន្មាននាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយក្រៅពីនេះ មានតែពួកកងឈ្លប កងសន្តិសុខក្នុងសម្លៀកបំពាក់ខ្មៅដើរចុះឡើងៗពេញទីធ្លាវត្ត ។ តាមរបាយការណ៍ពីការិយាល័យធម្មការស្រុកអូរាំងឪបានឲ្យដឹងថា ទីតាំងត្រពាំងឈូកមានសាកសពប្រមាណ ៥០នាក់ និងត្រពាំងក្ដាមមាន ៣៥នាក់ ។ ចំនួនសាកសពសរុបគឺ ប្រមាណ៨៥នាក់ ។

ឃុំចក

៩) ទីតាំងសម្លាប់ទួលកន្ទួត លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១០៨

រយៈកំពស់ (N) 11º 47' 00:22" **រយៈទទឹងៈ (E) 105º 35' 42:29"**

ក្រុមស្រាវជ្រាវយើងបានធ្វើដំណើរបន្តពីវត្តដំរិល ឃុំដំរិលតាទិសដៅពីជើងទៅត្បូងប្រមាណ៩គីឡូម៉ែត្រតាមបណ្ដោយផ្លូវជាតិលេខ៧៣(ផ្លូវអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ) មកដល់ខ្លោងទ្វារវត្តជ្រួល ឃុំចកបត់មកទិសខាងលិចឆ្ពោះមកកាន់វត្តជ្រួល ។ ទិសដៅរបស់យើងមិនចូលវត្តជ្រួលទេ គឺធ្វើដំណើរសរសៀតតាមរបងវត្តឆ្ពោះមកកាន់ទីតាំសម្លាប់មួយឈ្មោះទួលកន្ទួត ។ ទីតាំងសម្លាប់វត្តជ្រួលស្ថិតនៅខាងលិចវត្តជ្រួលប្រហែលជាងមួយគីឡូម៉ែត្រ និងស្ថិតនៅក្នុងភូមិជ្រួល ឃុំចក ស្រុកអូរាំងឪ ។ ទីតាំងនេះតាមរបាយការណ៍ក្នុងតារាងស្ថិតិពីសាលាស្រុក ក៏ដូចជាកាសាកសួរពត៌មានពីអ្នកដឹងឮដែរថា មានចំនួនតែ២រណ្ដៅទេ ។ រណ្ដៅទាំង២នេះស្ថិតនៅចម្ងាយពីគ្នាប្រហែល៣០ម៉ែត្រ ។ លោក អ៊ិន អៀន បាននិយាយប្រាប់នៅជិតអតីតរណ្ដៅធំមួយក្នុងទួលកន្ទួតថា គាត់បានឃើញការសម្លាប់មនុស្សស្រីម្នាក់បន្ថែមពីលើមនុស្សដែលបានស្លាប់ស្រាប់រាប់សិបនាក់ទៀតការសម្លាប់នោះ គាត់និយាយថាអំពើដែលពួកខ្មែរក្រហមបានធ្វើមកលើជនរងគ្រោះគឺសាហាវណាស់ ។ ស្ត្រីម្នាក់នោះត្រូវបានសម្លាប់ដោយពួកខ្មែរក្រហមយកមែកឈើ(មែកសង្កែ) ទៅបុកលើទ្វារមាសស្ត្រីនោះរហូតដល់ស្លាប់ ។ ក្រោយការសម្លាប់គាត់បានទៅពិនិត្យឃើញជាក់ស្ដែងដូចគាត់បានលបមើលពីចម្ងាយមែននូវមែកឈើដែលដោតជាប់ឆ្អឹងចំកណ្ដាលថ្ពុកឈាមដែលចេញពីរាងកាយស្ត្រីនោះ ។ លោកអ៊ំ ឆែ ហៃ អាយុ៦៥ឆ្នាំ ជាប្រជាជនរស់នៅភូមិព្រីង ឃុំចកបាននិយាយប្រាប់ថា ស្ត្រីដែលស្លាប់នោះត្រូវជាម្ដាយមីងរបស់គាត់ឈ្មោះឡេង ។ គាត់បន្តថា ក្រោយការសម្លាប់គាត់បានមកមើលភ្លាម ។ មុនដំបូងគាត់បានឃើញកន្ត្រកស្លាមួយដែលនៅលើស្មៅក្បែរសាកសពដែលមើលមិនចង់ស្គាល់ ។ លោកអ៊ំ ហៃបានសន្និដ្ឋានភ្លាមថា ជាកន្ត្រកស្លារបស់ម្ដាយមីងគាត់ឈ្មោះ ឡេងហើយ ព្រោះគាត់ធ្លាប់ឃើញយាយ ឡេង ប្រើរាល់ថ្ងៃ ។ លោកពូបានបន្តថា ការសម្លាប់មនុស្ស នៅទួលកន្ទួតនេះមានសម្លាប់តែប្រពន្ធ កូន សាច់ញាតិ ឬមនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងពួកកម្មាភិបាលដែល ក្បត់នឹងអង្គការបដិវត្តន៍ បន្ទាប់ពីមានការកុហកបំបែកកម្មាភិបាលរូបនោះចេញពីប្រពន្ធកូនថាឲ្យទៅរៀនសូត្រ នៅកន្លែងផ្សេង ។ ក្រោយបំបែកមិនបានប៉ុន្មានដង ប្រពន្ធ កូននៅឯផ្ទះត្រូវដឹកយកមកសម្លាប់ទាំងអស់នៅ ទួលកន្ទួតនេះ ។ ការសម្លាប់ប្រព្រឹត្តិនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ។ ពេលយប់ ជាពេលវេលាដ៏ល្អក្នុងការសម្លាប់មនុស្សនៅលើទួលកន្ទួតនេះ ។ លោកអ៊ំ ឆែ ហៃ បានប្រាប់ថា គាត់បានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកនូវសាកសពយ៉ាងរដូករណែកគរលើគ្នា ហើមរលួយស្អុយចូលទៅជិតមិនបាន ។ លោកអ៊ំបានខ្សឹបប្រាប់ថា មូលហេតុដែលគាត់អាចចូលមកលបមើលបាន គឺមកពីពួកខ្មែរក្រហមទៅប្រជុំនៅអូរាំងឪ ម្យ៉ាងទៀតគាត់ភ្លូរនៅជិតហ្នឹងផង ។ លោកអ៊ំបានសំដែងទឹកចិត្តខឹងប្រឡោតយ៉ាងខ្លាំងចំពោះពួកខ្មែរក្រហមដែលបានសម្លាប់បងប្អូនគាត់

ប៉ុន្តែមិនហ៊ានធ្វើអ្វី បានត្រឹមតែលាកទុកក្នុងចិត្ត ។ ចំពោះជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់នៅលើទួលកន្ទួតនេះ តាមរបាយការណ៍ពីការិយាល័យធម្មការ និងសាសនាស្រុកអូរាំងឪ បានឲ្យដឹងថា មានចំនួន៤៣នាក់ ។

៦) ទីតាំងសម្លាប់ចំការតាសន

លេខកូតភូមិសាស្ត្រ: ០៣១១០៩

រយៈកំពស់ (N) 11º 46' 50:11"

រយៈទទឹង: (E) 105º 35' 40:45"

បើយើងធ្វើដំណើរចេញពីទីតាំងសម្លាប់ទួលកន្ទួតឆ្ពោះមកទិសខាងត្បូងតាមបណ្តោយផ្លូវលំក្រោយរបងវត្តជ្រូលប្រមាណជាងមួយគីឡូម៉ែត្រ យើងនឹងបានមកដល់ទីតាំងសម្លាប់មួយទៀតឈ្មោះថា ចំការតាសន ។ បច្ចុប្បន្នទីតាំងនេះស្ថិតនៅវាលស្រែដាច់ឆ្ងាយពីភូមិប្រជាជនរស់នៅ ។ លោកអ៊ឹ សូ ជន់ អាយុ៦៨ឆ្នាំ ជាមន្ត្រីចូលនិវត្តន៍ បានឲ្យដឹងថា នៅចំការតាសននេះមានរណ្តៅមួយខ្សែដែលលាតសន្ធឹងពីកើតទៅលិចប្រវែងប្រហែលជាង១០ម៉ែត្រ ដែលពួកខ្មែរក្រហមយកធ្វើជាកន្លែងកប់ខ្មោចដែលវាសម្លាប់ ។ លោកអ៊ឹបញ្ជាក់ថា តាមពិតរណ្តៅនេះ ជាលាណដ្ឋានរបស់កងទ័ព **ស-២០៤** ក្នុងការលាក់បំពួនកុំឲ្យយន្តហោះទំលាក់គ្រាប់បែកលើប៉ុណ្ណោះ ។ លោកអ៊ឹបានប្រាប់បន្តថា មាននារីម្នាក់ឈ្មោះ សា បានត្រូវសម្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅនេះ ដោយមូលហេតុខ្លួនជានិរសារដែលបានក្បត់ជាមួយអង្គការ ។ ក្រោយពីនារី សារ មកមានសម្លាប់ជាហូរហែរគ្មានដាច់ឡើយ ។ តាមប្រសាសន៍របស់លោកអ៊ឹថា អ្នកដែលបានមកស្លាប់នៅទីនេះ សុទ្ធតែមានការចោទប្រកាន់ថាជាសេអ៊ីអារបស់ខ្មាំង ។ ពួកជនរងគ្រោះដែលស្លាប់ទាំងនោះ មុននឹងយកមកសម្លាប់នៅក្នុងលាណដ្ឋានកងទ័ពនៅចំការតាសននេះ គឺបានយកមកឃុំឃាំងបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវមួយកន្លែងដែលស្ថិតមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីទីតាំងនេះ ។ មានម្នាក់ទៀតឈ្មោះ សៀត បានមកស្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅនៃចំការតាសនដែរ ពីបទជាសេអ៊ីអា ។ លោកអ៊ឹប្រាប់ថា សៀត នេះជាអ្នកដែលមានគុណសម្បត្តិច្រើនក្នុងជួរបដិវត្តន៍របស់ពួកគេ(ខ្មែរក្រហម) ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់ ត្រូវមកបញ្ចប់ជីវិតនៅលើចំការតាសនដោយជៀសមិនផុត ។ មានរណ្តៅចំនួន៦ និងសាកសពចំនួន១៨នាក់ ។

ឃុំទួលសុភី

៧) ទីតាំងសម្លាប់ទួលមនោរម្យ

លេខកូតភូមិសាស្ត្រ: ០៣១១១០

រយៈកំពស់ (N) 11º 48' 56:83"

រយៈទទឹង: (E) 105º 33' 32:91"

ទីតាំងសម្លាប់ទួលមនោរម្យ ជាទីតាំងមួយដែលបច្ចុប្បន្នមានទួលខ្ពស់ ហើយប្រជាជនកសិករនៅភូមិចន្ទ័អណ្តែត ឃុំទួលសុភី ប្រមាណបីបួនគ្រួសារនាំគ្នាដាំដំណាំនៅលើទួលនោះ ដូចជាដើមខ្នុរ ដើមដូង និងបន្លែហូបផ្លែមួយចំនួន ។ ទីតាំងនេះស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីភូមិចន្ទ័អណ្តែត ឃុំទួលសុភីស្រុកអូរាំងឪ ។ កាលពីជំនាន់ប៉ុលពតទួលមនោរម្យនេះបានក្លាយទៅជាទួលសម្លាប់មនុស្សយ៉ាងសាហាវមួយប្រចាំឃុំទួលសុភី ។ នៅលើទួលនេះមានរណ្តៅ ធំៗចំនួនពីរ ហើយរហូតមកដល់ឥឡូវស្លាកស្នាមទាំងឡាយមិនបានបន្សល់ទុកឡើយ ។ ពេលដែលក្រុម

ស្រាវជ្រាវយើងធ្វើដំណើរទៅដល់ យើងសង្កេតឃើញប្រជាកសិករយើងនាំគ្នាធ្វើស្មៅសម្អាតចំការសណ្តែត ប្រមាណ៤-៥នាក់ ។ រណ្តៅដែលធំជាងគេ ត្រូវបានម្ចាស់ចំការដាំដើមខ្នុរមួយដើមទុកជាចំណាំ ។ នៅពេល ដែលយើង សួរទៅគាត់ គាត់និយាយថា គាត់ដាំសម្រាប់ចំណាំ និងងាយស្រួលប្រាប់ទៅក្មេងៗក្រោយៗថា កន្លែងដែលដាំដើមខ្នុរនេះ ជាកន្លែងសម្លាប់មនុស្សរស់រាប់ពាន់នាក់កាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។ ការសម្លាប់ មនុស្សនៅលើទួលមនោរម្យនេះ ប្រព្រឹត្តិទៅនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ពេលដែលពួកខ្មែរក្រហមខាងនិរតីចូលមក ត្រួតត្រា ។ លោកអ៊ំ អ៊ុន អៀន បានបញ្ជាក់ប្រាប់ថា ក្រោយពេលដែលពួកខ្មែរក្រហមសម្លាប់មនុស្សរួច ពួកវាបានកប់ដីពីលើរណ្តៅ ហើយបានយកដើមចេក និងដើមអំពៅមកដាំពីលើរណ្តៅនេះទៀត ។ លោកអ៊ំ និយាយបន្តថា មូលហេតុពួកវាធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីបំភាន់ភ្នែកអ្នកស្រុកមិនឲ្យដឹងពីការសម្លាប់របស់ពួកវា ។ លោកអ៊ំព្រមទាំងមិត្តភក្រ័ម្នាក់ទៀតឈ្មោះ តាក់ បាននាំគ្នារត់ចេញពីកន្លែងដែលពួកខ្មែរក្រហមដាំដើមចេកពី លើផ្លូវខ្មោចរាប់ពាន់នោះទាំងសភាពភ័យតក់ស្លុត ។ ប្រជាជនភាគច្រើនទាំងមូលដ្ឋានចាស់និងថ្មី សុទ្ធតែត្រូវបាន ជម្លៀសបន្តទៅកាន់ខេត្តកំពង់ធំនៅឆ្នាំ១៩៧៨ និងមួយចំនួនទៀតត្រូវចេញបញ្ជាកម្ទេចចោលទាំងគ្មានកំហុស ។ មានប្រជាជនជាងមួយពាន់នាក់ បានស្លាប់និងកប់នៅលើដីទួលមនោរម្យនេះ ។ ល្បិចបោកបញ្ឆោតមនុស្ស យកមកសម្លាប់នៅលើទួលមនោរម្យ ត្រូវបានលោកពូ សាំង សៀន អាយុ៥២ឆ្នាំ ជាប្រជាជនរស់នៅភូមិ ចន្ទ័អណ្តែត ឃុំទួលសុភី អធិប្បាយថា ពួកខ្មែរក្រហម បានប្រមូលប្រជាជន ប្រមូលទាហានពីកន្លែងផ្សេងៗ ក្នុងឃុំទួលសុភីទាំងអស់មកប្រជុំ ដើម្បីរំសាយឲ្យទៅកាន់អង្គភាពវិញ ។ ចំពោះប្រជាជន១៧មេសាវិញ គឺពួក ខ្មែរក្រហមប្រជុំប្រកាសថា ឲ្យវិលត្រឡប់ទៅកាន់ស្រុកកំណើត ឬទៅកាន់ភ្នំពេញវិញ ។ ការពិត នេះជាពាក្យ កុហករបស់ខ្មែរក្រហមប៉ុណ្ណោះ ។ មនុស្សទាំងឡាយក្នុង ឃុំទួលសុភី ត្រូវបានសម្លាប់ទាំងអស់ ។ លោកពូ សាំង សៀន ប្រាប់បន្តថា «បើនិយាយពីឃុំទួលទួលសុភីគឺ១៩ភូមិ ហើយមានយកមកពីឃុំចកខ្វះទៀត គឺ ប្រមូលមកទាំងអស់ ។ នេះបានន័យថាវាច្រើនដែរ រណ្តៅ២ហ្នឹងគឺ ពេញៗអញ្ចឹងម៉ង» ។ លោកពូបានឃើញ ការបណ្តើរមនុស្សមកសម្លាប់នៅលើទួលមនោរម្យនេះផ្ទាល់នឹងភ្នែក នៅតាមចន្លោះដើមចេក និងដើមអំពៅ ពេលដែលគាត់កំពុងឃ្វាលគោឲ្យស៊ីស្មៅ ។ លោកពូបានប្រាប់ទៀតថា អ្នកទោសទាំងនោះភាគច្រើនជាអ្នកដែល ជាប់និន្នាការពីសង្គមចាស់ និងកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមដូចគ្នាដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាខ្មាំងក្បត់នឹងអង្គការ ។ ការ សម្លាប់នៅលើទួលនេះប្រព្រឹត្តទៅនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ហើយប្រើរយៈពេលបីថ្ងៃប៉ុណ្ណោះក្នុងការសម្លាប់ ។ គ្មាន ការសួរចម្លើយឡើយមុនពេលសម្លាប់ ។ ភាគច្រើននៃនារីភេទត្រូវបានរំលោភជាមុន ទើបសម្លាប់ជាក្រោយ ។ ពួកឃាតករ គឺជាពួកនិរតីដែលមានសម្តីរដឹនៗ និងពួកខាងភូមិភាគកណ្តាល ។ ការសម្លាប់ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងការចាក់មេក្រូបន្លឺឡើងរំពងពេញព្រៃ ។ លោកអ៊ំអ៊ុន អៀន និយាយថា«ការចាក់មេក្រូច្រើនបន្លឺឡើងនៅ រសៀលម៉ោង៤» ។ លោកតាឡូញ ឡាញ់និយាយថា គាត់បានឃើញពួកខ្មែរក្រហមកំពុងសម្លាប់មនុស្ស នៅលើទួលមនោរម្យពេលដែលគាត់តាមរកគោរបស់គាត់ដែលបាត់ ។ លោកតាបានបន្តថា គាត់បានឃើញពួក

ខ្មែរក្រហមមានគ្នាប្រមាណពី៥០ទៅ៦០នាក់កំពុងស្នាក់នៅក្នុងមន្ទីររបស់វាមួយនៅក្បែរទួលមនោរម្យនេះ ។ បរិវេណជុំវិញ កន្លែងសម្លាប់ត្រូវបានហាមឃាត់ ក្មេងឃ្វាលគោទាំងឡាយត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅឆ្ងាយ ។ ក្រោយបែកឆ្នាំ១៩៧៩លោកពូបានមកមើលរណ្តៅដែលសម្លាប់មនុស្សកាលពីចុងឆ្នាំ១៩៧៨ គាត់បានឃើញរណ្តៅទាំងពីរ នេះមានស្រុតចុះឃើញស្នាមមាត់រណ្តៅយ៉ាងធំ ។ ហើយក្រោយមករណ្តៅទាំងពីរនេះត្រូវបានគាស់យកឆ្អឹង ទាំងឡាយដាក់នៅលើមាត់រណ្តៅចំនួនពីរគំនរ ។ លោកពូបានប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួនសាកសពរាប់ពាន់នាក់ក្នុង រណ្តៅទាំងពីរនេះ ។ រណ្តៅទាំងពីរនេះមានចម្ងាយប្រហែល១០ម៉ែត្រពីគ្នា ។ រណ្តៅមួយៗមានទំហំប្រហែលជា ១០ម៉ែត្របួនជ្រុង និងជម្រៅពី៥-៦ម៉ែត្រ ។ លោកតា ទន អ៊ុម អាយុ៦១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិដំណាក់កែវ ឃុំទួលសុភី បានពន្យល់ថា គាត់ជាម្ចាស់ចំការដែលមានរណ្តៅពីរនេះ ។ ក្រោយបែកឆ្នាំ ១៩៧៩ លោកតាបានមកឃើញរណ្តៅនៅក្រហត ហើយនៅមានឆ្អឹងជាប់សាច់ ហើយលលាដ៍ក្បាលមិនទាន់ជ្រុះអស់សក់ដែរទេ ។ បន្ទាប់មកឪពុករបស់លោកអ៊ំបានប្រមូលឆ្អឹងដែលគេគាស់រួចដាក់ចូលក្នុងរណ្តៅវិញ ហើយលុបដីពីលើ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ពេលដែលលោកអ៊ំភ្ជួររាស់ធ្វើចំការរាល់រដូវកាលពីមុន គាត់តែងតែជួបប្រទះឃើញឆ្អឹង លលាដ៏ក្បាលតាពីស តាពាសពេញដី ហើយគាត់ក៏រើសបោះចូលក្នុងរណ្តៅ ។ បន្ទាប់មក ដោយឃើញថាមានបានជួបទៀត គាត់ក៏លុបដីពីលើមួយសារទៀត ហើយបានដាំដើមខ្នុរមួយដើមពីលើដីដែលលុបនោះទៅ ។ ចំពោះការស្លាប់វិញ តាមរបាយការណ៍ពីសាលាស្រុកថា មានចំនួនរហូតដល់ទៅ១៨០៦នាក់ ។

សន្និដ្ឋាន

ទួលមនោរម្យ មានជនរងគ្រោះស្លាប់រាប់ពាន់នាក់តែក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ។ រណ្តៅមានចំនួន២ មួយធំដែលមានទំហំប្រមាណ១០ម៉ែត្របួនជ្រុង ជម្រៅពី៥-៦ម៉ែត្រ និងមួយទៀតតូចដែលមានទំហំទទឹងប្រហែល៣ម៉ែត្រ បណ្តោយ៤ម៉ែត្រ និងជម្រៅពី៣-៤ម៉ែត្រដែរ ។ ក្រោយការសម្លាប់ពួកខ្មែរក្រហមបានលុបដីពីលើ ហើយមានដាំដើមចេកពីលើទៀត ។ តាមសម្តីរបស់សាក្សីថា ដើម្បីបំភាន់ភ្នែកប្រជាជន ។ បច្ចុប្បន្នរណ្តៅដែលធំជាងគេនៅលើទួលមនោរម្យ ត្រូវបានម្ចាស់ចំការឈ្មោះ អ៊ុម ដាំដើមខ្នុរមួយដើម ដើម្បីចំណាំថាជាទីតាំងសម្លាប់មនុស្សកាលពីជំនាន់ប៉ុលពត ។ គ្មានស្លាកស្នាមអ្វីបន្តិចនៅសេសសល់ក្រៅពីកូនខ្នុរដែលទើបនឹងដាំនេះឡើយ ។ មានមនុស្សជាច្រើននាក់បានដឹងពីការសម្លាប់មនុស្សនៅលើទួលមនោរម្យនេះ ។ នៅលើទួល ពិសេសនៅលើរណ្តៅទាំងពីរត្រូវបានម្ចាស់ចំការភ្ជួររាស់ រាន្តដីធ្វើចំការ ។

៨) ទីតាំងគុកសន្តិសុខនិងកន្លែងសម្លាប់ភ្នំដី លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១១១

រយៈកំពស់ (N) 11º 48' 27:81" **រយៈទទឹងៈ (E) 105º 33' 08:18"**

ភ្នំដី ជាទីតាំងមួយស្ថិតនៅក្នុងភូមិភ្នំដី ឃុំទួលសុភី ។ បច្ចុប្បន្នភ្នំនេះ នៅតែជាភ្នំមួយដែលឈរជន្ត្រឹងយ៉ាងសង្ហារបង្អួតគេឯងគ្រប់គ្នាថាខ្លួននៅតែមានគេកោតខ្លាច ។ កាលពីជំនាន់ប៉ុលពតភ្នំនេះបានក្លាយជា

មន្ទីរសន្តិសុខរបស់ភូមិភាគបូព៌ាដែលគ្រប់គ្រងដោយឈ្មោះតែម ជាមនុស្សបន្ទាប់ពីសោភឹម ។ គុកនេះត្រូវបានសាងសង់ឡើងពីខឿនក្រោមជាបេតុង និងមានជញ្ជាំងក្តារ ប្រក់ក្បឿង ។ ក្រោយបែកឆ្នាំ១៩៧៩ ប្រជជនដែលនៅសល់ពីស្លាប់បាននាំគ្នាទៅគាស់យកក្តារជញ្ជាំងមកធ្វើផ្ទះនៅ ឯខឿនក្រោមជាបេតុងនោះ គឺស្ថិតនៅទាល់តែរាល់ថ្ងៃ ។ ក្រុមស្រាវជ្រាវយើងបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីតាំងនោះដែលមានចម្ងាយប្រមាណ៧០០ ម៉ែត្រពីទីតាំងសម្លាប់ទួលមនោរម្យ ។ ថ្វីត្បិតតែអាកាសធាតុនៅលើភ្នំដីនេះ ល្អបរិសុទ្ធ និងទេសភាពដ៏ត្រកាលគួរឲ្យចង់គយគន់ពិតមែន ប៉ុន្តែបើគិតត្រឡប់ក្រោយមកវិញពីការឃុំឃាំងមនុស្ស ការធ្វើទារុណកម្មមនុស្ស និងការសម្លាប់មនុស្សរបស់ក្រុមទាហានខ្មែរក្រហមរបស់ភូមិភាគបូព៌ា កាលពីអំឡុងនៃការកាន់កាប់របស់ពួកគេ ពិតជាធ្វើឲ្យយើងនឿយណាយ និងមិននឹកចង់គយគន់ទេសភាពដ៏ត្រកាលទាំងនេះឡើយ ។ ប៉ុន្តែបើយើងក្រឡេកមើលទៅទិសខាងកើតភ្នំដីនេះឲ្យច្បាស់ថែមទៀតនោះ យើងប្រាកដជាបានឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវស្លាកស្នាមរណ្តៅក្រហេងក្រហូងដែលបានបន្សល់ទុកពិតៗក្រោយការសម្លាប់មនុស្សកាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។

រឿងរ៉ាវដែលបានកើតឡើងនៅលើភ្នំដី មិនត្រូវបានបំភ្លេចពីអារម្មណ៍របស់មនុស្សវ័យចំណាស់ៗក្នុងឃុំថ្មដា និងឃុំទួលសុភីឡើយ ។ គ្រាន់តែរំលឹកពីការសម្លាប់មនុស្សកាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហមភ្លាម ពួកគាត់ហាក់ពេញចិត្តនឹងនិយាយប្រាប់យើងទាំងអស់គ្នានលាក់លៀមឡើយ ។ លោកពូ លី ងៀន អាយុ៤៨ឆ្នាំ រស់នៅច័ន្ទអណ្តែត ឃុំទួលទួលសុភី ស្រុកអូរាំងឪ បាននិយាយថា អ្នកទោសដែលយកមកដាក់ឃុំឃាំងក្នុងមន្ទីរនេះភាគច្រើនបំផុតគឺ ជាមនុស្សដែលមានឋានៈជាកម្មាភិបាល និងទាហានខ្មែរក្រហម ព្រោះជាគុកភូមិភាគបូព៌ា ។ អ្នកទោសទាំងអស់មិនត្រូវបានរួចខ្លួនពីសេចក្តីស្លាប់ឡើយ ។ លោកពូបន្តថា គុកភូមិភាគនេះបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៥មក ហើយមានឃុំឃាំងពួកកម្មាភិបាល និងទាហានខ្មែរក្រហមដែលមានកំហុសឆ្គងបន្តិចបន្តួចខាងនយោបាយ ។ លោកពូ ម៉ៅ ម៉ុន អាយុ៥២ឆ្នាំ បាននិយាយពីបោកបញ្ឆោតកម្មាភិបាលគ្នាឯងមកដាក់គុកថា មានបញ្ជាមួយឲ្យហៅពួកកម្មាភិបាលដែលនៅខេត្តព្រៃវែង ខេត្តស្វាយរៀង និងកន្លែងផ្សេងៗ មករៀនសូត្រនៅកន្លែងនេះ(ភ្នំដី) ។ លុះមកដល់ភ្នំដីនេះ អ្នកទាំងអស់មិនបានរៀនសូត្រអីទេគឺត្រូវយកបញ្ចូលក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងទាំងអស់ ។ លោកពូក៏បាននិយាយពីទោសកំហុសរបស់អ្នកមកជាប់ទោសទាំងនោះថា សុទ្ធតែមានការចោទប្រកាន់ទាំងអស់នូវទោសកំហុសដែលសាមីខ្លួនពុំបានដឹងទាល់តែសោះ ។ មិនថាពួកកម្មាភិបាលធំៗទេ សូម្បីតែកូនទាហានតូចតាចក៏យកមកដាក់នៅក្នុងមន្ទីរភ្នំដីនេះដែរ ។ អ្នកទោសទាំងអស់ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មឲ្យលើកផ្លូវមួយខ្សែពីភូមិចូលមកកាន់ទីតាំងមន្ទីរសន្តិសុខភ្នំដី និងក្រៅពីនេះមានឲ្យធ្វើការខ្លះទៀត ដូចជាធ្វើដីដាក់ស្រូវជាដើម ។អំពើទាំងនេះត្រូវបានលោកពូធ្វើការសន្និដ្ឋាន និងនិយាយផ្ទាល់មាត់ថា“សកម្មភាពរបស់ពួកខ្មែរក្រហមនេះ បានន័យថាវាសម្លាប់ឥតមានពិចារណា គ្មានរកយុត្តិធម៌ឲ្យកម្មាភិបាលដូចគ្នា ក៏ដូចជារាស្ត្រដទៃទៀត អត់មានរកយុត្តិធម៌ទេ ឲ្យតែខុសដឹងតែរកត្បូងចបនឹងសម្លាប់” ។ ការឃុំឃាំងនេះមិនត្រូវបានដោះលែងឡើយ ។ មានកន្លែងសម្លាប់មួយស្ថិតនៅខាងកើតភ្នំដីប្រមាណ៥០ម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះ ។ និយាយពីការ

ធ្វើទណ្ឌកម្មចំពោះអ្នកទោសវិញ លោកពូ លី ងៀន និយាយថា គាត់បានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកនូវការធ្វើទណ្ឌកម្មយ៉ាងសាហាវបំផុត ជួនកាលអ្នកទោសមិនទាន់ស្លាប់ផង ត្រូវពួកខ្មែរក្រហមសែងយកទៅកប់ទាំងរស់ ។ មានអណ្តូងមួយសម្រាប់សួរចម្លើយអ្នកទោសដែលស្ថិតនៅប៉ែកខាងលិចមន្ទីរឃុំឃាំងភ្នំដី ។ លោកពូម៉ៅ ម៉ុនបាននិយាយពីរឿងនេះប្រាប់ថា នៅគែមសង្ខាងមាត់អណ្តូងមានដាំបង្គោលពីរ ហើយមានបោះដាធ្នឹមសម្រាប់ព្យួរជើងអ្នកជើងឡើងលើ សំយ៉ុងក្បាលចុះក្នុងទឹក (បច្ចុប្បន្នអណ្តូងនេះនៅមានស្លាកស្នាមនៅឡើយ) ។ ឯអ្នកទោសដែលជាប់នៅខាងក្នុងវិញ គឺស្ថិតនៅក្នុងទ្រុងមួយឈរហើយគៀបរើខ្លួនមិនរួច ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃឈររហូតទាល់តែដល់ថ្ងៃដែលត្រូវកម្ទេច ។ ការសម្លាប់មនុស្សមានកើតឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ លោកពូ ម៉ៅ ម៉ុនបានអធិប្បាយថា បើអ្នកទោសណាមានទោសធ្ងន់គឺយកមកភ្លាមសម្លាប់ភ្លាមដោយមិនបាច់សួរចម្លើយទេ ។ ឯអ្នកទោសស្រាល ត្រូវឆ្លងកាត់ការសួរចម្លើយជាមុនសិន ។ ការសួរចម្លើយគឺត្រូវផ្តោតសំខាន់ទៅការជជីកសួរពីអ្នកនៅពីក្រោយខ្នងក្នុងការធ្វើការងារក្បត់ ។ យូរៗមានបាញ់គ្នាម្តងរវាងអ្នកទោស និងអ្នកមើលការខុសត្រូវនៅក្នុងគុក ។ លោកពូ ម៉ៅ ម៉ុនបានរត់ពួនស្ទើរតែរាល់ពេលបាញ់គ្នានេះ ។ ទោះជាមានការប៉ះទង្គិចគ្នាយ៉ាងនេះក៏ដោយ មន្ទីរសន្តិសុខរបស់ភូមិភាគបូព៌ានៅតែបន្តការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនរហូតដល់បែកឆ្នាំ១៩៧៩ ។ សមមិត្តតែម ដែលជាអនុប្រធានភូមិភាគបូព៌ា និងជាប្រធានមន្ទីរសន្តិសុខនេះ ត្រូវបានសម្លាប់ដោយគំនុំពីប្រជាជនក្រោយថ្ងៃជ័យជំនះរបស់រណសិរ្សរំដោះជាតិកម្ពុជា ។ បក្ខពួកមួយចំនួនទៀតរបស់សមមិត្តតែម ត្រូវបែកខ្ញែក ខ្លះស្លាប់ ខ្លះភៀសខ្លួនទៅរស់នៅកន្លែងផ្សេង ។ ឯគុកនេះត្រូវបានរុះរើយកទៅធ្វើផ្ទះសម្បែងដោយប្រជាជន បានត្រឹមតែបន្សល់ទុកនូវខ្នោះឃ្នៀងជាច្រើនគំនរ ស្លាកស្នាមរណ្តៅជាប់ជើងភ្នំដី រួមជាមួយខឿនពិដានខាងក្រោមនៃទីតាំងគុកនេះ និងស្លាកស្នាមអណ្តូងសម្រាប់ព្យួរអ្នកទោសសួរចម្លើយ ។ តាមចម្លើយរបស់លោកពូម៉ៅម៉ុនបានឲ្យដឹងថាមានរណ្តៅកប់សាកសពច្រើនណាស់រាប់ទាំងរណ្តៅធំពីរ និងរណ្តៅតូចដែលកប់មនុស្សបានម្នាក់ ឬពីរនាក់ ។ ចំនួនសាកសពទាំងអស់ តាមសម្តីសាក្សីទាំងពីរខាងលើគឺ លោកម៉ៅ ម៉ុន និងលោកលី ងៀន ថាមានចំនួនលើសពី៣០០០នាក់ ។

៩) ទីតាំងសម្លាប់ជាយកៅស៊ូ

លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១១២

***រយៈកំពស់* (N) 11º 49' 30:15"**

***រយៈទទឹងៈ* (E) 105º 32' 44:23"**

មានអណ្តូងទឹកមួយនៅជាប់នឹងជាយចំការកៅស៊ូលេខ៨៤របស់រដ្ឋ ហើយដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីភូមិថ្មដាកើត ឃុំទួលសុភី ស្រុកអូររាំងឪ ។ អណ្តូងមួយនេះ ត្រូវបានជីកឡើងកាលពីជំនាន់មុនៗរបបខ្មែរក្រហមបានបង្កើតឡើង ដើម្បីស្តុបទឹកសម្រាប់ធ្វើចំការ ។ ប៉ុន្តែនៅសម័យដែលគ្រប់គ្រងដោយប៉ុលពត អណ្តូងទឹកមួយនេះ ត្រូវបានជ្រើសរើសយកធ្វើជាអណ្តូងសម្រាប់ដាក់សាកសពទៅវិញ ។ ហេតុការណ៍នានាដែលបានកើតឡើងកាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហមនៅទីតាំងជាយកៅស៊ូ៨៤ មានតែមនុស្សពីរនាក់គត់ដែលបានដឹង និងឃើញផ្ទាល់ភ្នែក ។ លោកពូ សំ សន បានប្រាប់ថា គាត់បានឃើញការសម្លាប់មនុស្សនេះដោយផ្ទាល់ភ្នែក គឺទាញ

មនុស្សពីលើឡានមកវៃទំលាក់ចូលក្នុងអណ្តូង ។ លោកពូ ហឿន ហន ដែលកាលនោះគាត់មានអាយុ១៥ឆ្នាំ ក៏បានឃើញហេតុការណ៍នេះផ្ទាល់នឹងភ្នែកដែរ ។ លោកពូ ហន បានអធិប្បាយនូវដំណើររឿងប្រាប់យើងថា នៅពេលដែលគាត់បានលួចរត់ចេញពីកន្លែងសម្លាប់ឪពុកម្តាយគាត់នៅទួលមនោរម្យមក គាត់បានរត់សំដៅមកកាន់តំបន់ជាយកៅស៊ូនេះ ដែលជាកន្លែងគាត់ធ្លាប់ឃ្វាលក្របី ។ ពេលមកដល់ គាត់បានជ្រុលដំណើរចូលដល់កន្លែងសម្លាប់តែម្តង ហើយបានឃើញពួកកងទ័ពខ្មែរក្រហម ដែលលោកពូលើកឡើងថា“សុទ្ធតែពួកនិយាយរដឺនៗ” ឈរច្រូងច្រាំងជុំវិញមាត់អណ្តូង ។ ពេលនោះពួកទាហានខ្មែរក្រហមបាននិយាយមកកាន់គាត់នូវពាក្យសម្តីរដឺនៗថា “អាវ៉ាថយបន្តិច បងធ្វើការសិន” ។ លោកពូក៏ប្រញាប់ប្រញាល់បកមកក្រោយវិញ ហើយបានឡើងលើដើមពោធិ៍ដើម្បីលួចមើលព្រឹត្តិការណ៍ ។ ភាពភ័យតក់ស្លុតរបស់លោកពូបានកើតឡើងភ្លាម ហើយនឹកឃើញពីការសម្លាប់របស់ពួកខ្មែរក្រហមមកលើឪពុកម្តាយខ្លួននៅមនោរម្យ នៅពេលដែលឃើញការសម្លាប់មនុស្សទាំងស្រស់ៗបែបនេះ ។ ព្រឹត្តិការណ៍សម្លាប់នេះ ត្រូវបានលោកពូរៀបរាប់ថា ពួកខ្មែរក្រហមបានទាញមនុស្សទំលាក់ពីលើឡានដែលទយជាប់នឹងអណ្តូងស្រាប់ ហើយវាយសំពងពីក្រោយទំលាកចូលក្នុងអណ្តូង ។ គាត់បន្តថាមានអ្នកខ្លះ មិនទាន់ងាប់ភ្លាមទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលធ្លាក់ចូលក្នុងអណ្តូងដែលមានជម្រៅ១៥ម៉ែត្រ បូករួមជាមួយការវាយអ្នកផ្សេងៗទំលាកទៅទៀត គឺត្រូវតែដាច់ខ្យល់ស្លាប់ព្រមគ្នានឹងអ្នកក្រោយដែរ ។ ចំពោះប្រភេទជនរងគ្រោះដែលយកមកសម្លាប់នៅទីនេះវិញ គឺសុទ្ធសឹងតែជាពួកកម្មាភិបាលរបស់ពួកខ្មែរក្រហម ដែលបានប្រព្រឹត្តិក្បត់នឹងអង្គការគេ ។ លោកពូ ហឿន ហន បាននិយាយថា “អ្នកដែលមកស្លាប់នៅទីនេះ គឺជាប្រធានកងតូច ប្រធានកងធំ ប្រធានក្រុម ប្រធានភូមិ និងកងចល័តរបស់ពួកគេ” ។ ការសម្លាប់ប្រព្រឹត្តិទៅនៅម៉ោង៤និង៣០នាទីល្ងាច តែក្នុងរយៈពេល១ថ្ងៃគត់ ។ ពីរថ្ងៃក្រោយមក លោកពូ ហឿន ហនបានទៅមើលកន្លែងសម្លាប់នោះ គាត់បានឃើញក្នុងអណ្តូងមានហើមពេញទៅដោយខ្មោច ។ គាត់បន្តថា នៅសល់តែកំពស់២ម៉ែត្រទៀតប៉ុណ្ណោះ គឺពេញដល់មាត់លើនៃអណ្តូងហើយ ។ ចំណែកឯលោកពូ សំ សនវិញគាត់និយាយថា ក្នុងរយៈពេល១០ថ្ងៃក្រោយពីការសម្លាប់ គាត់បានទៅមើលកន្លែងនោះ ហើយបានឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវសភាពហើមស្អុយរលួយ ពោរពាសចេញពីមាត់អណ្តូងមកក្រៅ ។ គាត់និយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញមានឈាមហូរចេញពីមាត់អណ្តូងមកក្រៅ” ។ ចំនួនសាកសពនៅក្នុងអណ្តូងនោះ តាមដែលលោកពូទាំងពីរប៉ាន់ស្មានទៅគឺមានចំនួនពីរ៧០-៨០នាក់ ។

១០) ទីតាំងសម្លាប់កោះញែក

លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១១៣

រយៈកំពស់ (N) 11º 49' 28:95"

រយៈទទឹងៈ (E) 105º 32' 50:79"

ទីតាំងសម្លាប់កោះញែក ស្ថិតនៅចម្ងាយប្រហែល៤០០ម៉ែត្រពីទីតាំងសម្លាប់ជាយកៅស៊ូ៨៤ប៉ែកខាងកើត ។ ទីតាំងនេះស្ថិតនៅប៉ែកខាងជើងឆៀងខាងលិចវត្តថ្មដាប្រហែល៥០០ម៉ែត្រ នៅលើដីដាំសណ្តែករបស់ម្ចាស់ចំការមួយក្នុងភូមិថ្មដាកើត ឃុំទួលសុភី ស្រុកអូររាំងឪ ។ តាមរបាយការណ៍ពីការិយាល័យធម្មការ

និងសាសនាស្រុកថា មានចំនួន១រណ្តៅ និងចំនួនជនរងគ្រោះ១៦៤នាក់ ។ ប៉ុន្តែតាមការសាកសួរព័ត៌មានផ្ទាល់ពីអ្នកដឹងឮនៅក្នុងភូមិថ្មដាកើតថា មានចំនួន២រណ្តៅ និងចំនួនជនរងគ្រោះពី១៦៤-១៧០នាក់ ។ លោកពូសំ សន បច្ចុប្បន្នជាមេភូមិថ្មដាកើតនិយាយថា “កោះញែកមាន២រណ្តៅ ហើយក្នុងរណ្តៅមួយៗមានទទឹង៣ម៉ែត្រ បណ្តោយ៥ម៉ែត្រ ជម្រៅ៣ម៉ែត្រ” ។ ហេតុការណ៍សម្លាប់តាំងពីដើមដល់ចប់នៅលើទីតាំងកោះញែកត្រូវបានលោកពូឃ្លាំមើលឃើញទាំងអស់នូវសកម្មភាពពិតៗ ហើយត្រូវលោកពូលើកយកមករ៉ាយរ៉ាប់ប្រាប់ថា នៅពេលដែលក្រុមការងាររបស់លោកពូកំពុងបំពេញការងារនៅលើកោះញែកនេះ ស្រាប់តែមានពួកខ្មែរក្រហមមកប្រាប់ថាឲ្យថយចេញពីទីនេះបន្តិចសិន ព្រោះត្រូវមានការធ្វើនៅកន្លែងនេះ ។ ពុំដូច្នេះប្រជាជនទាំងអស់គ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានជិតទាស់ឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញលោកពូបានលួចឡើងលើដើមអំពិលមួយដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយបន្តិចពីទីតាំងដើម្បីលបមើលសកម្មភាពដែលហៀបនឹងកើតមាន ។ ក្រោយពីប្រជាជនចេញអស់ទៅមួយស្របក់គាត់បានឃើញមានឡានចិនជាច្រើនដឹកមនុស្សពេញៗមកទយដល់មាត់រណ្តៅដែលបានជីករួចជាស្រេច ។ ការងារបន្ទាប់របស់ពួកខ្មែរក្រហមគឺ វៃអ្នកទោសដែលបានចងស្លាបសេក និងឃ្លុំមុខរួចជាស្រេចនោះទំលាក់ពីលើឡានចូលក្នុងរណ្តៅ ។ ការសម្លាប់ចាប់ផ្តើមនៅម៉ោង៣រសៀល ។ លោកពូក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា ជនដៃដល់ក្នុងការសម្លាប់មនុស្សនៅកោះញែកគឺមានគ្នាប្រហែល១០នាក់ប្រដាប់ដោយដំបង និងគល់ពីងពង់ជាឧបករណ៍សម្លាប់ ។ រយៈពេល១០ថ្ងៃក្រោយការសម្លាប់ លោកពូបានទៅឃើញរណ្តៅនៅកោះញែក ហើយបានពិនិត្យឃើញជាក់ស្តែងនូវសាកសពហើមរលួយ ស្អុយ ប្រេះដីក្រហមដែលលប់ពីលើយ៉ាងថើរៗ ។ នៅលើដីក្រហមនៃរណ្តៅនោះ គាត់បានសង្កេតឃើញមានដំបង និងគល់ពីងពង់ដែលគាត់បានលបមើលឃើញកាលពីពេលវៃថ្មីនៅយ៉ាងរដូករណែលគរលើគ្នា ។ លោកពូក៏បានបញ្ជាក់ប្រាប់ពីខ្មែរក្រហមដៃដល់ទាំងនោះថា គាត់មិនដែលឃើញមុខវាទេ ព្រោះពួកនេះជាអ្នកដែលមកពីស្រុកឆ្ងាយៗ ។ ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ រណ្តៅចំនួនពីរត្រូវបានគាស់ឡើង ។ គោលបំណងនៃការគាស់ គឺដើម្បីរកមាស និងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗដែលជាប់នៅនឹងខ្លួនសាកសព ។ ឆ្អឹងជាច្រើនត្រូវបានរើសគ្រវែងឡើងលើយ៉ាងរបាត់របាយ ។ ភាពក្រហេងក្រហូងនៃរណ្តៅមិនត្រូវបានលុបឲ្យជិតវិញឡើយ ។ ឆ្អឹងទាំងឡាយត្រូវបាត់ស្រមោលអស់ដោយការបំផ្លាញពីសត្វផ្សេងៗ ។ ស្លាកស្នាមរណ្តៅនៅតែបង្អួតខ្លួនបញ្ចេញរូបរាងយ៉ាងសង្ហាបង្ហាញប្រាប់ពិភពលោកនូវភាពពិតឥតល្អៀងនៃការប្រល័យជីវិតមនុស្សស្លូតត្រង់អស់ចំនួន១៧០នាក់តែក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះនៅលើទឹកដីកោះញែកនេះ ។ ព្រលឹងនៃជនរងគ្រោះទាំងនោះនឹងត្រូវហោះហើរគ្មានទីដៅច្បាស់លាស់ ប្រសិនបើការសម្លាប់នេះមិនត្រូវបានរកយុត្តិធម៌ទេនោះ ។

ឃុំមៀន

១១) ទីតាំងសម្លាប់អ្នកតាចាអាង

លេខកូតភូមិសាស្ត្រៈ ០៣១១១៤

រយៈកំពស់ **(N) 11º 48' 47:47"** **រយៈទទឹងៈ** **(E) 105º 26' 08:45"**

រោងអ្នកតាចិនមួយកន្លែងត្រូវបានប្រជាជននៅភូមិបឹងកណ្ដាល ឃុំមៀន ស្រុកអូរាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាម និយមហៅតាំងពីដើមមកថាជា អ្នកតាចាអាង ។ ពេលដែលក្រុមយើងចុះទៅដល់ទីតាំងនេះ យើងសង្កេតឃើញក្នុងខ្ទមអ្នកតានោះមានមាន់ស្ងោរថ្មី និងមានធូបអុជដែលទំនងជាទើបតែមានអ្នកសែនព្រេនពីរឿងអ្វីមួយ ។ រោងអ្នកតានេះស្ថិតនៅជាប់ជ្រុងខាងលិចឡុតដ្ឋមួយកន្លែង ។ បើយើងធ្វើដំណើរចេញពីសាលាស្រុកអូរាំងឪមក គឺមានចំនួន៧គីឡូម៉ែត្រ ដោយឆ្លងកាត់តាមភូមិថ្មសំលៀង ឃុំមៀន និងឆ្លងកាត់ទីតាំងសម្លាប់មួយទៀតឈ្មោះបឹងកាពិត ។ នៅក្បែរទីតាំងសម្លាប់អ្នកតាចាអាងប៉ែកខាងត្បូង យើងសង្កេតឃើញមានស្នាមក្រហេងក្រហូងជាច្រើនកន្លែង ។ តាមពិតជាកន្លែងដែលកម្មករឡុតដ្ឋជីកយកអាចម៍ដីមកធ្វើជាដុំឥដ្ឋ នឹងក្បឿង ប៉ុន្តែក្នុងនោះក៏មានរណ្ដៅសម្លាប់មនុស្ស១បន្ទំជាមួយផង ។ តាមការបកស្រាយរបស់អ្នកមីង ពិន សុខនថាមានការសម្លាប់មនុស្សដាក់ក្នុងរណ្ដៅមួយស្ថិតនៅជាប់នឹងមាត់ស្ទឹងមួយដែលតភ្ជាប់មកពីបឹងការពិត ។ គាត់បានឃើញមនុស្សពីរនាក់ត្រូវបានបាញ់សម្លាប់ដោយផ្ទាល់ភ្នែកដោយពួកទាហានខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគនិរតី ។ អ្នកស្លាប់ទាំងពីរនាក់នោះមានប្រុសម្នាក់ និងស្រីម្នាក់ តាមការអះអាងរបស់អ្នកមីងថា អ្នកទាំងពីរនេះជាខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគបូព៌ា ហើយត្រូវបានចោទថាក្បត់ ។ ជនក្បត់ទាំងពីរត្រូវបានបាញ់សម្លាប់ភ្លាមៗនៅនឹងរណ្ដៅក្បែររោងអ្នកតាចាអាង ។ ការបាញ់សម្លាប់នេះ គឺក្រោយពេលសម្លាប់រួមមួយដែលធ្វើឡើងដោយទាហានភូមិភាគបូព៌ាមកលើប្រជាជនស្លូតត្រង់មួយចំនួនដែលជាប់គុកនៅវត្តមុនីរង្សី ហៅវត្តកំពុងបឹង ។ ហេតុការណ៍សម្លាប់ជនរងគ្រោះដែលជាប់គុកនៅវត្តកំពុងបឹងនេះ អ្នកមីងពិន សុខនបានរៀបរាប់ថា មុននឹងយកអ្នកទោសមកសម្លាប់នៅក្បែរអ្នកតាចាអាងនេះ ជនរងគ្រោះទាំងនោះស្ទើរស្លាប់ស្ទើររស់ទៅហើយ ព្រោះជាប់នៅមន្ទីរសន្តិសុខឯវត្តកំពុងបឹងនោះ គ្មានបានអ្វីហូបទេ រហូតដល់អ្នកខ្លះយកក្រម៉ាដែលនៅជាប់នឹងខ្លួនហូបអស់ជាងពាក់កណ្ដាលទៀតផង ។ ទិដ្ឋភាពនៅមន្ទីរសន្តិសុខវត្តកំពុងបឹង គឺយកទីធ្លាវត្តទាំងមូលធ្វើជាបរិវេណសន្តិសុខរបស់ស្រុក ហើយយកសាលារាប់បាត (សាលាឆាន់) ដែលមានចំនួនពីរជាន់ មកធ្វើជាកន្លែងឃុំឃាំង ។ ជាន់ក្រោមប្រើឃុំឃាំងប្រភេទអ្នកទោសដែលធ្ងន់ ហើយតម្រូវដាក់ខ្នោះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ ឯជាន់លើនៃសាលាឆាន់ មានឃុំឃាំងប្រភេទមនុស្សដែលមានទោសស្រាល ។ ពួកនេះ អាចបញ្ចេញឲ្យទៅធ្វើការងារជាមួយប្រជាជនធម្មតាបាននៅពេលថ្ងៃ ។ មន្ទីរនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគបូព៌ា ហើយត្រូវបំផ្លាញចោលវិញដោយខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគនិរតី ។ តាំងពីពួកនិរតីចូលមកលុកលុយគ្រប់គ្រងខាងបូព៌ា មន្ទីរនេះហាក់មានភាពរប៉ាត់រប៉ាយ រហូតដល់មានការរុះរើចេញទាំងអស់ ហើយលែងមានការឃុំឃាំងអ្វីទៀតដែរ ។ ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍នេះបានកើតឡើងក្រោយការសម្លាប់មនុស្សនៅក្បែររោងអ្នកតាចាអាងទៅហើយ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ពួកកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគបូព៌ាមួយចំនួន ត្រូវបានកម្ទេចចោលនៅលើរណ្ដៅដែលខ្លួនបានកម្ទេចប្រជាជនស្លូតត្រង់កាលពីលើកមុន ដោយពួកខ្មែររក្រហមខាងនិរតីវិញដែរ ។ លោកពូសុខ ហេង

អាយុ៥៦ឆ្នាំ ជាប្រជាជនរស់នៅភូមិកំពុងបឹង ឃុំមៀន ស្រុកអូរាំងឪ បាននិយាយពីរឿងនេះប្រាប់ថា កន្លែងអ្នកតាចាអាងនេះ មានសម្លាប់មនុស្សស្លូតត្រង់ផង និងមានសម្លាប់មនុស្សដែលធ្លាប់ជាឃាតករផង ។ រឿងនេះដូចអ្នកមីងពិន សុខនិយាយថា ជាការចោទប្រកាន់គ្នាឯងថាក្បត់នឹងអង្គការបក្ស ។ លោកពូ សុខហេងនិយាយបន្តបញ្ជាក់ថា គាត់បានឃើញព្រឹត្តិការណ៍សម្លាប់គណៈឃុំពីររូបដែលជាកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមខាងបូព៌ាដោយផ្ទាល់នឹងភ្នែក ។ ដំបូងឡើយ ឃើញសម្លាប់គណៈឃុំជាស្រីនោះមុនគេ ដោយយកឈើ និងចុងកាំភ្លើងទៅរុកចំទ្វារមាសរបស់ស្ត្រីគណៈឃុំនោះ រួចអូសចុះឡើងពីកន្លែងនោ រួចទើបបានពួកខាងនិរតីសម្រេចចិត្តបាញ់ចំទ្វារមាសនោះជាច្រើនគ្រាប់រហូតដល់ស្លាប់បាត់ទៅ ។ បន្ទាប់មកបានបាញ់រះទៅលើម្នាក់ទៀត ។ លោកពូបានប្រាប់ពីចំនួនជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅជិតអ្នកតាចាអាងថា មានចំនួនពី៥០-៦០នាក់ដាក់តែក្នុងមួយរណ្តៅប៉ុណ្ណោះ ។ គាត់ថា ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ប៉ុន្មានថ្ងៃ គាត់បានដើរមកមើល ក៏ឃើញសាកសពទាំងមុនទាំងក្រោយហើមពេញ ហើយស្អុយទៀត ។

សន្និដ្ឋាន

ការសម្លាប់មនុស្សនៅក្បែររោងអ្នកតាចាអាងនេះ គឺមានសម្លាប់ទាំងប្រជាជនស្លូតត្រង់ និងពួកកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមដូចគ្នា បន្ទាប់ពីមានការរីកវរដោយគណៈភូមភាគបូព៌ាក្បត់នឹងបដិវត្តន៍ ។ ជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់មានចំនួនពី៥០-៦០នាក់ ហើយមានតែ១រណ្តៅទេ ។

ឃុំអំពិលតាពក

១២) ទីតាំងសម្លាប់ព-២ លេខកូតភូមិសាស្រ្តៈ ០៣១១១៥/១៦

រយៈកំពស់ (N) 11º 49' 43:40" រយៈទទឹងៈ (E) 105º 31' 17:76"
(N) 11º 50' 14:77" (E) 105º 31' 24:41"

ទីតាំងសម្លាប់ព-២ ជាអតីតមន្ទីរពេទ្យយោធារបស់ភូមិភាគបូព៌ាកាលពីអំឡុងឆ្នាំ១៩៧៥-៧៧ ។ បច្ចុប្បន្នទីតាំងនេះស្ថិតនៅខាងជើងសាលាហ៊ុកហ៊ុនយោធាស្រុកអូរាំងឪ ដែលស្ថិតក្នុងភូមិជ្រៃតាសូ ឃុំអំពិលតាពក ស្រុកអូរាំងឪ ។ ចាប់ពីចុងឆ្នាំ១៩៧៧រហូតដល់ចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ទីតាំងព-២ បានក្លាយទៅជាទីតាំងសម្លាប់មនុស្សយ៉ាងសាហាវមួយនៅក្នុងស្រុកអូរាំងឪ ។ មូលហេតុនៃការសម្លាប់មនុស្សយ៉ាងសាហាវបែបនេះ ត្រូវបានលោកអ៊ឹបុិល ពិន អាយុ៦១ឆ្នាំ ជាអតីតកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមកាន់កាប់ខាងកសិកម្មនិយាយរៀបរាប់ថា មានការបែកបាក់ផ្ទៃក្នុងរវាងកម្មាភិបាលខាងភូមិភាគបូព៌ា និងនិរតី ។ សោភឹម ត្រូវបានតាមរកចាប់ខ្លួន តាមបញ្ជាអង្គការពីបទក្បត់ចូលដៃជាមួយយួន ។ ទាហានក្រោមបង្គាប់ ត្រូវចាប់យកមកសម្លាប់ជាបន្តបន្ទាប់នៅព-២ ដោយទាហានខាងភូមិភាគនិរតីដែលមានតាម៉ុកជាប្រធានភូមិភាគ ។ លោកអ៊ឹនិយាយបន្តថា ពួកកម្មាភិបាលខាងសោភឹម ត្រូវបានភៀសខ្លួនជាបន្តបន្ទាប់ចូលព្រៃ បន្ទាប់ពីមានការគំរាមកំហែងជាញឹកញាប់ពីពួកនិរតី ។ សូម្បីតែគាត់ដែលជាកម្មាភិបាលតូចតាចខាងកសិកម្មក៏ត្រូវភៀសខ្លួនចូលព្រៃដែរ ដោយខ្លាចការ

តាមសម្លាប់នេះ ។ គាត់បានបន្តថា ពួកកម្មាភិបាលខាងបូព៌ាដូចគាត់ ត្រូវស្លាប់ទាំងអស់ដោយចាញ់ឃោសនារបស់ពួកខាងនិរតីថា ពួកគេ(និរតី)មិនធ្វើអ្វីចំពោះកម្មាភិបាលខាងបូព៌ាទេ ប្រសិនបើពួកអ្នកទាំងនោះវិលពីព្រៃមកចូលក្នុងអង្គភាពវិញ ។ នៅសល់តែកម្មាភិបាលពីររូបប៉ុណ្ណោះដែលនៅរស់ ក្នុងនោះមានលោកអ៊ឹំប៊ិល ពិនមួយដែរ ។ គាត់និយាយថា គាត់មិនបានចូលមកតាមការឃោសនារបស់ពួកនិរតីទេ ព្រោះគាត់មិនជឿ ។ ហើយម្យ៉ាងទៀតរឿងរ៉ាវដែលគាត់រត់ចូលព្រៃនេះ បានកើតមានមុនការលុកលុយចូលមកពីពួកនិរតី ។ គាត់បាននិយាយរឿងនេះថា គាត់បានមានទំនាស់ជាមួយគណៈតំបន់ពីរឿងស្បៀងអាហារសម្រាប់ប្រជាជនដែលហូមមានការខ្វះខាតហើយថ្នាក់លើៗមានម្ហូបអាហារបរិបូរណ៍ ។ គាត់និយាយថា ធ្វើរបៀបនេះគឺផ្ទុយទាំងស្រុងទៅនឹងការរៀនសូត្រដែលគាត់បានរៀនក្នុងសៀវភៅទស្សនាវដ្ដី“ទង់បដិវត្តន៍លេខ១១” ។ គាត់ត្រូវបានតាមរកចាប់ខ្លួនពីគណៈតំបន់រហូតដល់មន្ទីររបស់គាត់ ។ ប៉ុន្តែការចាប់ខ្លួនគាត់មិនទាន់បានផង ត្រូវពួកនិរតីចូលមកកាន់កាប់ជំនួសបន្ទាប់ពីមានការឃោសនាថា “សោភឹមប្រធានភូមិភាគបូព៌ាបានក្បត់នឹងបដិវត្តន៍ហើយ” ។ គណៈតំបន់នោះត្រូវចាប់ខ្លួនមកសម្លាប់នៅព-២ ឯគាត់ក៏បានរួចខ្លួនពីការតាមចាប់ ហើយបន្តនៅក្នុងព្រៃតទៅទៀតសំងំលាក់ខ្លួនតទៅទៀត ដោយលាក់ប្រវត្តិរបស់ខ្លួនដែលជាកម្មាភិបាលខាងបូព៌ា ។ សោភឹមបានធ្វើអត្តឃាដដោយខ្លួនឯងព្រោះដឹងថាមិនអាចយកឈ្នះបាន កូនចៅទាំងអស់របស់សោភឹមនៅក្នុងស្រុកអូរាំងឪដែលពីមុនធ្លាប់បានធ្វើបាប និងសម្លាប់ប្រជាជនស្លូតត្រង់ដោយការចោទប្រកាន់នានា ត្រូវបានសម្លាប់ទាំងអស់នៅចុងឆ្នាំ ១៩៧៨ ឯចំការកៅស៊ូក្បែរមន្ទីរព-២ ដែលពីមុនធ្លាប់តែមានកម្មករជៀរជ័រកៅស៊ូពេញៗនោះ ។ កម្មករទាំងអស់ត្រូវបានបណ្ដេញចេញ ។ អណ្ដូងទឹកចំនួនពីរក្នុងដីចំការកៅស៊ូតាឈៀនត្រូវបានជ្រើសរើសជាទីតាំងសម្លាប់មនុស្ស ។ ការសម្លាប់មនុស្សនៅព-២នេះ ត្រូវលាតត្រដាងការពិតប្រាប់យើងដោយលោក ប៊ិល ពិនថា មានសម្លាប់ទាំងចាស់ទាំងក្មេង មានទាំងទាហានដែលដេកព្យាបាលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ មានប្រជាជនស្លូតត្រង់ និងមានទាំងពួកកម្មាភិបាលខាងភូមិភាគបូព៌ាជាច្រើននាក់ផង ។ ជនរងគ្រោះដែលត្រូវយកមកសម្លាប់ច្រើនជាងគេគឺយកមកពីឃុំចក ឃុំដំរិល និងឃុំអំពិលតាពក ។ លោកប៊ិល ពិនបានបញ្ជាក់ថា សូម្បីតែទាហានដែលចាប់បានក្នុងសង្គ្រាម ហើយបានបញ្ជូនមកដាក់នៅវត្តព្រះធាតុកាលពីឆ្នាំ១៩៧៥នោះ ក៏យកមកសម្លាប់នៅព-២នេះដែរ ។ចំណែកឯប្រពន្ធ កូន ព្រមទាំងសាច់ញាតិរបស់ពួកទាហានទាំងនោះត្រូវសម្លាប់ទាំងអស់នៅក្នុងអណ្ដូងតាស៊ាន ។ មានឡានជាច្រើនបានដឹកអ្នកទោសយកមកសម្លាប់ ។ អ្នកឃើញហេតុការណ៍ផ្ទាល់ភ្នែកដូចលោកអ៊ឹំ ប៊ិល ពិនស្ទើរតែមិនជឿនូវហេតុកាណ៍ដែលបានកើតឡើងនេះទាល់តែសោះ ។ គាត់និយាយថា ពួកអ្នកសម្លាប់គឺមានវ័យក្មេងៗ និយាយរដិនៗស្ទើរស្ដាប់មិនបាន ។ អណ្ដូងចំនួនពីរនៅលើទឹកដីចម្ការកៅស៊ូដែលបច្ចុប្បន្នមានឈ្មោះឈួន ឡាយជាម្ចាស់ដីនោះ ពោរពេញទៅដោយសាកសពហើមស្អុយរលួយស្ទើរចូលទៅជិតមិនបាន ។ ក្រោយរំដោះឆ្នាំ១៩៧៩ អណ្ដូងទាំងពីរនេះត្រូវបានគាស់កកាយ ។ ឆ្អឹងនិងលលាដ៍ក្បាលជាច្រើនត្រូវបានលើកចេញមកគរនៅខាងក្រៅអណ្ដូង ។ លោកអ៊ឹំ មឿង ហ៊ិន អាយុ៦១ឆ្នាំ រស់នៅឃុំអំពិលតាពក

ស្រុកអូរាំងឪ បាននិយាយថា គាត់ស្ទើរតែមិនជឿឡើយនូវចំនួនមនុស្សស្លាប់ច្រើនយ៉ាងនេះសោះនៅទីតាំងព-២នេះ ព្រោះកាលពីគាត់មិនទាន់រត់ចូលព្រៃ ទីតាំងនេះនៅជាមន្ទីរពេទ្យទាហាននៅឡើយទេ ។ លោកអឹបន្តថាគ្រាន់តែឆ្អឹងដែលជីកយកទៅ(មិនដឹងយកទៅកាន់ទីណា) មានចំនួនច្រើនរទេះ(រទេះគោ)ណាស់ ឯលលាដ៍ក្បាលក៏ច្រើនដូចគ្នា ។ គាត់និយាយថា នៅពេលដែលគាស់នោះ គាត់សង្កេតឃើញមានសម្លៀកបំពាក់ទាហានជាច្រើនកំប្លែដែលមិនទាន់រលួយ ។ លោកអឹបានធ្វើការសន្និដ្ឋានថា ក្នុងអណ្តូងទាំងពីរនេះ មានចំនួនសាកសពរាប់ពាន់នាក់ ព្រោះយោងតាមការឃើញផ្ទាល់ភ្នែកនូវការជីកឆ្អឹងចេញរាប់រទេះ និងតាមប្រភេទនៃអណ្តូងទាំងពីរផង ។ អណ្តូងទាំងពីរនេះ មានទំហំមួយៗគឺជាង១០ម៉ែត្របួនជ្រុង និងជម្រៅ១២ម៉ែត្រ ។ លោកគូ ពេញជីម អាយុ៥៦ឆ្នាំ ជាជំទប់លេខ១ឃុំអំពិលតាពក បាននិយាយថា ការយកប្រជាជន និងកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមខាងបូព៌ាមកសម្លាប់នៅព-២នេះគឺមានចំនួន២២៥៤នាក់ ។ គាត់បានលើកអំណះអំណាងថា គាត់ជាអ្នកដែលមកជីក ហើយបានរាប់ចំនួនដើម្បីធ្វើស្ថិតិកាលពីឆ្នាំ១៩៨១-៨២ ។

អណ្តូងទាំងពីរនេះស្ថិតនៅចម្ងាយប្រហែល១២០០-១៣០០ម៉ែត្រពីគ្នា ។ ក្នុងការកំណត់យកចំនុចរយៈកំពស់ និងរយៈទទឹងនៃកូអ័រដោនេភូមិសាស្ត្រ ក្រុមដែនទីយើងបានកំណត់យកចំណុចពីរ ព្រោះការឃ្លាតគ្នាពីរណ្តៅមួយទៅមួយ គឺមានចំនួនឆ្ងាយពីគ្នាពេក ។ ទីតាំងព-២តែមួយ ប៉ុន្តែមានការបំបែកជាពីរគឺ ទីតាំងសម្លាប់ព-២ (១) និងទីតាំងសម្លាប់ព-២ (២) ។

សន្និដ្ឋានរួម

ចុងឆ្នាំ១៩៧៨ នៅស្រុកអូរាំងឪមានការសម្លាប់មនុស្សយ៉ាងសាហាវមួយបានកើតឡើងហាក់ដូចជាមានការបង្គុំនឹងគ្នាពីកាលណាមកអញ្ចឹង ។ពួកទាហានខ្មែរក្រហមខាងភូមិភាគបូព៌ាបានកាប់សម្លាប់មនុស្សដែលជាប្រជាជនស្លូតត្រង់ក្នុងឡេសមួយតាមតែការចោទប្រកាន់ ។ ក្រោយមកទៀត មានពួកនិរតីមកគ្រប់គ្រងបន្តពីលើពួកបូព៌ា ហើយយកមនុស្សដែលជាកម្មាភិបាលខាងបូព៌ាយកទៅសម្លាប់វិញម្តង បូករួមទាំងជីវិតប្រជាជនស្លូតត្រង់ដែលមិនដឹងអីទាល់តែសោះផង ។ ប្រជាជនខ្លះបាននាំគ្នារត់ចូលព្រៃដើម្បីងើបឡើងតស៊ូនឹងរបបផ្តាច់ការទាំងនេះ ។ ចំណែកមនុស្សភាគច្រើនទៀត ត្រូវស្លាប់ស្ទើរផុតពូជក្រោមស្នាដៃកសាងបដិវត្តន៍សង្គមនិយមដ៏មហាអស្ចារ្យរបស់ប៉ុលពត ដែលមានអ្នកធ្វើត្រាប់តាមឥតខ្ចោះ តាម៉ុក ជាអ្នកអនុវត្តនូវបញ្ជាដែលដាក់ចុះ ។ ទីតាំងទាំងប៉ុន្មានខាងលើដែលបានអធិប្បាយមកនេះ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ក្រៃលែងអំពីការកាប់សម្លាប់ប្រជាជនដោយឥតញញើតដៃពីពួកនិរតី ។ ជនរងគ្រោះទាំងឡាយបានរស់ក្នុងសភាពភ័យខ្លាចអស់រយៈពេលជាងបីឆ្នាំក្រោមការត្រួតត្រាពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានប៉ុលពត ឬសាឡុត ស ជាគណៈមជ្ឈិមបក្ស ។ ក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍ទាំងឡាយដែលបានសម្ភាសន៍ សុទ្ធតែបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីការបំផ្លាញវត្តអារ៉ាម ផ្សឹកព្រះសង្ឃតាមវិន័យរបស់អង្គការ ធ្វើទារុណកម្មគ្រប់បែបគ្រប់យ៉ាងទាំងកម្លាំងកាយ កម្លាំងចិត្ត បូករួមទាំងការ

បោកបញ្ឆោតនានាក្នុងការយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោល ។ សាក្សីគ្រប់រូបដែលបានសម្ភាសន៍ សុទ្ធតែប្រាថ្នាសុំកុំឲ្យជួបរបបដែលមានតែការបំផ្លាញជីវិតមនុស្សបែបនេះទៀត ហើយសុទ្ធតែបាននិយាយគ្រប់មាត់ថា ជីវិតប្រជាជនកម្ពុជានឹងអស់ពីលើទឹកដីកម្ពុជា ប្រសិនណារបបនេះ(កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ) នៅតែបន្តរហូតដល់ទស្សវត្តរ៍ទី៨០ ទៀត ។